

32009R1221

22.12.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 342/1

UREDBA (EZ) br. 1221/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 25. studenoga 2009.****o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

(1) Člankom 2. Ugovora predviđeno je da jedna od zadaća Zajednice bude promicanje održivog rasta širom Zajednice.

(2) Odlukom br. 1600/2002/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. srpnja 2002. o utvrđivanju Šestog

programa djelovanja Zajednice za okoliš ⁽⁴⁾ unapređenje suradnje i partnerstva s poduzećima utvrđuje se kao strateški pristup ispunjavanju općih ciljeva zaštite okoliša. Bitan dio toga je dobrovoljno preuzimanje obveza. Poticanje na šire sudjelovanje u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (sustav EMAS) i na razvoj inicijativa za poticanje organizacija da objavljuju stroga i neovisno verificirana izvješća o svojoj djelotvornosti s obzirom na okoliš ili održivi razvoj smatra se nužnim u tom kontekstu.

(3) Svojom Komunikacijom od 30. travnja 2007. o srednjoročnom preispitivanju Šestog programa djelovanja Zajednice za okoliš Komisija potvrđuje da postoji potreba za unapređenjem funkcioniranja dobrovoljnih instrumenata osmišljenih za industriju i da ti instrumenti imaju veliki potencijal, ali nisu u potpunosti razvijeni. Ona poziva Komisiju da preispita te instrumente kako bi promicala sudjelovanje u njima i smanjila administrativno opterećenje vezano uz njihovo upravljanje.

(4) Svojom Komunikacijom od 16. srpnja 2008. o Akcijskom planu za održivu potrošnju i proizvodnju i održivu industrijsku politiku, Komisija potvrđuje da sustav EMAS pomaže organizacijama da optimiziraju svoje proizvodne procese, smanjujući učinke na okoliš i koristeći resurse na učinkovitiji način.

(5) U svrhu promicanja dosljednog pristupa zakonodavnim instrumentima koji su razvijeni na razini Zajednice u području zaštite okoliša, Komisija i države članice trebaju razmotriti na koji se način registracija u sustavu EMAS može uzeti u obzir kod izrade zakonodavstva ili upotrijebiti kao alat u provedbi zakonodavstva. Da bi potakle interes organizacija za sudjelovanje u sustavu EMAS, sustav EMAS trebaju uzeti u obzir i u svojim strategijama nabave i prema potrebi pozvati se na sustav EMAS ili ekvivalentne sustave upravljanja okolišem kao uvjet za realizaciju ugovora za radove i usluge.

⁽¹⁾ Mišljenje od 25. veljače 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL C 120, 28.5.2009., str. 56.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 2. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 26. listopada 2009.

⁽⁴⁾ SL L 242, 10.9.2002., str. 1.

- (6) Člankom 15. Uredbe (EZ) br. 761/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o dopuštanju dobrovoljnog sudjelovanja organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (sustav EMAS) ⁽¹⁾ predviđeno je da Zajednica preispita sustav EMAS u svjetlu iskustva stečenog tijekom njegovog dosadašnjeg funkcioniranja i da Europskom parlamentu i Vijeću predloži odgovarajuće izmjene.
- (7) Primjena raznih sustava upravljanja okolišem, uključujući sustav EMAS kako se utvrđuje Uredbom (EZ) br. 761/2001, dokazala je njihovu učinkovitost u promicanju unapređenja djelotvornosti organizacija s obzirom na okoliš. Međutim, postoji potreba za povećanjem broja organizacija koje sudjeluju u sustavu da bi se poboljšanjima ostvario bolji cjelokupni učinak na okoliš. S tim ciljem treba iskoristiti iskustvo stečeno provedbom te Uredbe da bi se povećale mogućnosti koje sustav EMAS pruža za postizanje globalnog unapređenja djelotvornosti organizacija s obzirom na okoliš.
- (8) Organizacije treba poticati da u sustavu EMAS sudjeluju na dobrovoljnoj osnovi čime, pod uvjetom da su sposobne dokazati poboljšanje svoje djelotvornosti s obzirom na okoliš, mogu ostvariti dodanu vrijednost u smislu regulatorne kontrole, manjih troškova i bolje slike u javnosti.
- (9) Sustav EMAS treba učiniti dostupnim svim organizacijama, u Zajednici i izvan nje, čije djelatnosti imaju utjecaja na okoliš. Tim organizacijama sustav EMAS treba postati sredstvo pomoću kojeg će upravljati tim utjecajem i sveukupno unaprijediti svoju djelotvornost s obzirom na okoliš.
- (10) Organizacije, a pogotovo male organizacije, treba poticati na sudjelovanje u sustavu EMAS. Njihovo sudjelovanje treba poticati tako da im se olakša pristup informacijama, postojećim fondovima za potpore i javnim ustanovama te putem uspostavljanja ili promicanja mjera tehničke pomoći.
- (11) Organizacijama koje primjenjuju druge sustave upravljanja okolišem, a žele prijeći na sustav EMAS, treba omogućiti da to učine na najlakši mogući način. Treba uzeti u obzir poveznice s drugim sustavima upravljanja okolišem.
- (12) Organizacijama koje posluju na lokacijama u jednoj ili više država članica treba omogućiti da jednom registracijom mogu obuhvatiti sve ili samo dio svojih lokacija.
- (13) Mehanizam kojim se utvrđuje poštuje li organizacija sve važeće zakonske odredbe koje se odnose na okoliš treba ojačati kako bi se povećalo povjerenje u sustav EMAS, a posebno kako bi se državama članicama omogućilo da registrirane organizacije administrativno rasterete deregulacijom ili uvođenjem regulatornih olakšica.
- (14) U postupak provedbe sustava EMAS treba uključiti zaposlenike i radnike organizacije jer se time povećava zadovoljstvo na poslu i znanje o pitanjima okoliša koje se može prenositi u radnoj okolini i izvan nje.
- (15) Logotip sustava EMAS treba za organizacije biti interesantan komunikacijski i marketinški alat, koji podiže svijest kupaca i drugih zainteresiranih strana o sustavu EMAS. Pravila za korištenje logotipa sustava EMAS treba pojasniti uvođenjem jedinstvenog logotipa i ukidanjem postojećih ograničenja osim ograničenja koja se odnose na proizvod i pakovanje. Treba izbjeći rizik da ga se poistovjeti s oznakama za eko-proizvode.
- (16) Troškovi i naknade za registraciju u sustavu EMAS trebaju biti razumni i razmjerni veličini organizacije i obimu posla koji trebaju odraditi nadležna tijela. Ne dovodeći u pitanje pravila Ugovora o državnim potporama, za male organizacije treba razmotriti mogućnost izuzimanja od naknada ili plaćanja nižih naknada.
- (17) Organizacije periodično trebaju sastavljati i javno objavljivati izjave o okolišu u kojima javnosti i drugim zainteresiranim stranama daju informacije o svojem poštivanju važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš i svojoj djelotvornosti s obzirom na okoliš.
- (18) Da bi se osigurala relevantnost i usporedivost informacija, osnova za priopćavanje informacija o ekološkoj djelotvornosti organizacije trebaju biti generički pokazatelji djelotvornosti i pokazatelji za konkretne sektore s naglaskom na područja koja su ključna za okoliš na razini proizvodnog postupka i proizvoda te primjena odgovarajućih referentnih vrijednosti i kategorija. To bi organizacijama trebalo pomoći da usporede svoju djelotvornost s obzirom na okoliš kako tijekom različitih razdoblja za koja se informacije priopćavaju tako i u odnosu na okolišnu djelotvornost drugih organizacija.

⁽¹⁾ SL L 114, 24.4.2001., str. 1.

- (19) Referentne dokumente koji uključuju najbolju praksu upravljanja okolišem i okolišne pokazatelje za pojedinačne sektore treba izraditi kroz razmjenu informacija i u suradnji između država članica. Ti bi dokumenti trebali pomoći organizacijama da se bolje usredotoče na najvažnije aspekte okoliša u dotičnom sektoru.
- (20) Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta s obzirom na stavljanje proizvoda na tržište ⁽¹⁾ organizira se akreditacija na nacionalnoj i europskoj razini i uspostavlja globalni okvir za akreditaciju. Ovom Uredbom ta pravila treba dopuniti u mjeri u kojoj je to neophodno, istodobno uzimajući u obzir posebne osobine sustava EMAS, kao što je potreba osiguravanja visoke razine vjerodostojnosti prema zainteresiranim stranama, posebno državama članicama, i prema potrebi uvesti konkretnija pravila. Odredbama sustava EMAS treba osigurati i kontinuirano unapređivati stručnost okolišnog procjenitelja osiguravajući neovisni i neutralni sustav akreditiranja ili izdavanja dozvola, izobrazbu i odgovarajući nadzor njihovih aktivnosti i na taj način jamčiti transparentnost i vjerodostojnost organizacija koje sudjeluju u sustavu EMAS.
- (21) Ako država članica odluči da neće primjenjivati akreditaciju za EMAS, trebao bi se primjenjivati članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 765/2008.
- (22) Aktivnosti poticanja i potpore trebaju poduzimati i države članice i Komisija.
- (23) Ne dovodeći u pitanje pravila Ugovora o državnim potporama, države članice trebaju registriranim organizacijama dati poticaje kao što su pristup fondovima ili porezni poticaji u okviru programa potpore za postizanje djelotvornosti s obzirom na okoliš u sektoru industrije, pod uvjetom da su organizacije sposobne dokazati unapređenje svoje ekološke djelotvornosti.
- (24) Države članice i Komisija trebaju razviti i provesti posebne mjere s ciljem povećanja broja organizacija koje sudjeluju u sustavu EMAS, posebno malih organizacija.
- (25) S ciljem osiguravanja usklađene primjene ove Uredbe, Komisija treba izraditi referentne dokumente po sektorima u području obuhvaćenom ovom Uredbom poštujući program prioriteta.
- (26) U roku od pet godina nakon što stupi na snagu, ovu Uredbu prema potrebi treba preispitati u svjetlu stečenog iskustva.
- (27) Ovom se Uredbom zamjenjuje Uredba (EZ) br. 761/2001 koju stoga treba staviti izvan snage.
- (28) S obzirom na to da ova Uredba sadrži korisne elemente Preporuke Komisije 2001/680/EZ od 7. rujna 2001. o smjernicama za provedbu Uredbe (EZ) br. 761/2001 Europskog parlamenta i Vijeća o dopuštanju dobrovoljnog sudjelovanja organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (sustav EMAS) ⁽²⁾ i Preporuke Komisije 2003/532/EZ od 10. srpnja 2003. o smjernicama za provedbu Uredbe (EZ) br. 761/2001 Europskog parlamenta i Vijeća o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (sustav EMAS) u pogledu odabira i primjene okolišnih pokazatelja ⁽³⁾, te akte više ne bi trebalo koristiti jer ih zamjenjuje ova Uredba.
- (29) Budući da ciljeve ove Uredbe, odnosno razvoj jedinstvenog vjerodostojnog sustava kojim bi se izbjeglo uspostavljanje različitih nacionalnih sustava, zbog veličine i učinaka tog sustava države članice ne mogu dostatno ostvariti same, nego ih se može bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako se utvrđuje u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako se utvrđuje u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (30) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe treba donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽⁴⁾.
- (31) Komisiju treba ovlastiti posebno za uspostavljanje postupaka za stručnu evaluaciju nadležnih tijela, za razvoj sektorskih referentnih dokumenata, za potvrđivanje postojećih sustava upravljanja okolišem ili dijelova tih sustava u skladu s odgovarajućim zahtjevima ove Uredbe, kao i za donošenje izmjena priloga I. do VIII. Budući da su te mjere općenitog područja primjene i namijenjene su izmjenama elemenata ove Uredbe koji nisu od presudne važnosti tako da je, *inter alia*, dopunjuju novim elementima koji nisu od presudne važnosti, obvezno ih treba donijeti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (32) Budući da je potrebno određeno vrijeme da bi se osiguralo da okvir za pravilno funkcioniranje ove Uredbe bude uveden, državama članicama treba dati rok od 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe u kojem trebaju izmijeniti postupke koje tijela za akreditaciju i nadležna tijela primjenjuju na temelju odgovarajućih odredaba ove Uredbe. U tom 12-mjesečnom razdoblju, akreditacijska tijela i nadležna tijela trebaju imati pravo i dalje primjenjivati postupke uspostavljene na temelju Uredbe (EZ) br. 761/2001,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

⁽²⁾ SL L 247, 17.9.2001., str. 1.

⁽³⁾ SL L 184, 23.7.2003., str. 19.

⁽⁴⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽¹⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 30.

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Cilj

Ovime se uspostavlja sustav upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice, dalje u tekstu „sustav EMAS”, u kojem organizacije smještene u Zajednici i izvan nje sudjeluju dobrovoljno.

Cilj sustava EMAS kao važnog instrumenta Akcijskog plana o održivoj potrošnji i proizvodnji i održivoj industrijskoj politici jest promicati stalno unapređivanje djelotvornosti organizacija s obzirom na okoliš uspostavljanjem i provedbom sustava upravljanja okolišem u organizacijama, sistematičnom i objektivnom periodičnom evaluacijom učinkovitosti tih sustava, pružanjem informacija o djelotvornosti s obzirom na okoliš, otvorenim dijalogom s javnošću i drugim zainteresiranim stranama, aktivnim uključivanjem zaposlenika u organizacijama i odgovarajućom izobrazbom.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „politika zaštite okoliša” znači globalna namjera i usmjerenost organizacije u pogledu njezine ekološke djelotvornosti kako je službeno predstavljena od strane uprave, uključujući poštovanje svih važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš, kao i obvezu stalnog unapređivanja djelotvornosti na tom području. Ona osigurava okvir za djelovanje i za postavljanje općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša;
2. „ekološka djelotvornost” znači mjerljivi rezultati koje organizacija ostvaruje svojim upravljanjem aspektima okoliša;
3. „poštovanje zakonodavstva” znači puna provedba svih važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš, uključujući uvjete propisane dozvolama;
4. „aspekt okoliša” znači element djelatnosti, proizvoda ili usluga organizacije koji ima ili može imati učinak na okoliš;
5. „značajni aspekt okoliša” znači aspekt okoliša koji ima ili može imati značajan učinak na okoliš;
6. „izravni aspekt okoliša” znači aspekt okoliša povezan s djelatnostima, proizvodima ili uslugama organizacije nad kojim ona ima izravnu operativnu kontrolu;
7. „neizravni aspekt okoliša” znači aspekt okoliša koji može biti posljedica interakcije organizacije s trećim stranama i na koji organizacija može u razumnoj mjeri utjecati;
8. „učinak na okoliš” znači svaka promjena u okolišu, bilo štetna ili korisna, koja u cijelosti ili djelomično proizlazi iz djelatnosti, proizvoda ili usluga organizacije;
9. „analiza utjecaja na okoliš” znači uvodna sveobuhvatna analiza aspekata okoliša, učinaka na okoliš i djelotvornosti s obzirom na okoliš u vezi s djelatnostima, proizvodima ili uslugama organizacije;
10. „program zaštite okoliša” znači opis mjera, odgovornosti i sredstava koji se poduzimaju ili se planiraju poduzeti da bi se ostvarili opći i pojedinačni ciljevi zaštite okoliša i održali rokovi za ostvarenje tih ciljeva;
11. „opći cilj zaštite okoliša” znači globalni cilj s obzirom na okoliš koji proizlazi iz politike zaštite okoliša, čije si je ostvarenje organizacija zadala i koji je brojčano izražen kad je to moguće;
12. „pojedinačni cilj zaštite okoliša” znači detaljno razrađen zahtjev u pogledu djelotvornosti koji proizlazi iz općih ciljeva zaštite okoliša, primjenjiv na cijelu organizaciju ili njezine dijelove, a koji treba postaviti i ispuniti da bi se ostvarili ti opći ciljevi;
13. „sustav upravljanja okolišem” znači dio sveukupnog sustava upravljanja koji obuhvaća organizacijsku strukturu, aktivnosti planiranja, odgovornosti, prakse, postupke, procese i resurse za razvoj, provedbu, ostvarenje, preispitivanje i održavanje politike zaštite okoliša i upravljanje aspektima okoliša;
14. „najbolja praksa upravljanja okolišem” znači najučinkovitiji način provedbe sustava upravljanja okolišem u organizacijama u relevantnom sektoru, koji može rezultirati najboljom djelotvornošću s obzirom na okoliš u danim gospodarskim i tehničkim uvjetima;
15. „bitna izmjena” znači svaka izmjena u poslovanju organizacije, njezinoj strukturi, administraciji, postupcima, djelatnostima, proizvodima ili uslugama koja ima ili može imati značajni utjecaj na sustav upravljanja okolišem u toj organizaciji, na okoliš ili zdravlje ljudi;
16. „unutarnja revizija zaštite okoliša” znači sistematična, dokumentirana objektivna periodična evaluacija djelotvornosti organizacije s obzirom na zaštitu okoliša, procjenu sustava upravljanja i postupaka koji su razvijeni s ciljem zaštite okoliša;
17. „revizor” znači pojedinac ili skupina pojedinaca koji pripadaju samoj organizaciji ili fizičkoj ili pravnoj osobi izvan te organizacije koji djelujući u ime te organizacije procjenjuju posebno postojeći sustav upravljanja okolišem i utvrđuju usklađenost s okolišnom politikom i programom organizacije, uključujući poštovanje važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš;

18. „izjava o okolišu” znači skup informacija za javnost i druge zainteresirane strane u pogledu:
- (a) strukture i djelatnosti organizacije;
 - (b) njezine politike zaštite okoliša i sustava upravljanja okolišem;
 - (c) njezinih aspekata okoliša i učinaka na okoliš;
 - (d) njezinog programa zaštite okoliša, općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša;
 - (e) njezine djelotvornosti s obzirom na okoliš i poštovanje važećih zakonskih obveza koje se odnose na okoliš kako je predviđeno u Prilogu IV.;
19. „ažurirana izjava o okolišu” znači skup informacija za javnost i druge zainteresirane strane koji sadrži ažurirane podatke iz posljednje validirane izjave o okolišu, isključivo s obzirom na okolišnu djelotvornost organizacije i poštovanje važećih zakonskih obveza koje se odnose na okoliš kako je predviđeno u Prilogu IV.;
20. „okolišni procjenitelj” znači:
- (a) tijelo za procjenu usklađenosti kako je definirano Uredbom (EZ) br. 765/2008, ili udruženje ili skupina takvih tijela, koje je dobilo akreditaciju u skladu s ovom Uredom; ili
 - (b) fizička ili pravna osoba, ili udruženje ili skupina takvih osoba, koja je dobila dozvolu za obavljanje verifikacije i validacije u skladu s ovom Uredbom;
21. „organizacija” znači trgovačko društvo, poduzeće, tijelo vlasti ili ustanova s lokacijom u Zajednici ili izvan nje, ili njihovi dijelovi ili kombinacija istih bez obzira na to jesu li udruženi ili ne, koji imaju vlastite funkcije i administraciju;
22. „lokacija” znači određena geografska lokacija pod operativnom kontrolom organizacije i njezine djelatnosti, proizvodi i usluge, uključujući svu infrastrukturu, opremu i sirovine; lokacija je najmanja jedinica koja se može registrirati;
23. „klaster” znači skupina neovisnih organizacija međusobno povezanih u smislu geografske blizine ili poslovnih djelatnosti koje zajedno provode sustav upravljanja okolišem;
24. „verifikacija” znači postupak procjene usklađenosti koju provodi okolišni procjenitelj da bi dokazao da li organizacija analizom svojeg utjecaja na okoliš, svojom politikom zaštite okoliša, sustavom upravljanja okolišem i unutarnjom revizijom tog sustava i njihovom provedbom ispunjava zahtjeve ove Uredbe;
25. „validacija” znači potvrda od strane okolišnog procjenitelja koji je obavio verifikaciju da su informacije i podaci u izjavi organizacije o okolišu i njezinoj ažuriranoj izjavi o okolišu pouzdani, vjerodostojni i točni te da zadovoljavaju zahtjeve ove Uredbe;
26. „provedbene vlasti” znači relevantna nadležna tijela koja države članice imenuju za otkrivanje kršenja važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš, sprečavanje toga kršenja i provođenje istraga o tomu i, prema potrebi, za poduzimanje provedbenih mjera;
27. „okolišni pokazatelj” znači konkretan izraz koji omogućuje mjerenje djelotvornosti organizacije s obzirom na okoliš;
28. „mala organizacija” znači:
- (a) mikro, mala i srednja poduzeća prema definiciji iz Preporuke Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiranju mikro, malih i srednjih poduzeća ⁽¹⁾; ili
 - (b) tijela lokalne vlasti koja upravljaju područjem s manje od 10 000 stanovnika ili druga tijela javne vlasti koja zapošljavaju manje od 250 osoba i imaju godišnji proračun od najviše 50 milijuna eura ili godišnju bilancu stanja koja ne prelazi 43 milijuna eura, uključujući sve dolje navedeno:
 - i. vladine ili druge državne uprave ili javna savjetodavna tijela na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini;
 - ii. fizičke ili pravne osobe koje obnašaju funkcije državne uprave na temelju nacionalnog prava, uključujući posebne dužnosti, djelatnosti ili usluge u vezi s okolišem; i
 - iii. fizičke ili pravne osobe koje imaju javne odgovornosti ili funkcije ili koje pružaju javne usluge koje se odnose na okoliš pod kontrolom tijela ili osobe iz točke (b);
29. „korporativna registracija” znači jedna registracija za sve ili neke lokacije na kojima organizacija posluje u jednoj ili više država članica ili trećih zemalja;
30. „akreditacijsko tijelo” znači nacionalno akreditacijsko tijelo imenovano prema članku 4. Uredbe (EZ) br. 765/2008 koje je odgovorno za akreditaciju i nadzor okolišnih procjenitelja;

⁽¹⁾ SL L 124, 20.5.2003., str. 36.

31. „tijelo za izdavanje dozvola” znači tijelo imenovano u skladu s člankom 5. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 765/2008 koje je odgovorno za izdavanje dozvola okolišnim procjeniteljima i za njihov nadzor.

POGLAVLJE II.

REGISTRACIJA ORGANIZACIJA

Članak 3.

Određivanje nadležnog tijela

1. Zahtjeve za registraciju organizacije u državama članicama podnose nadležnom tijelu u toj državi članici.

2. Organizacija s lokacijama u jednoj ili više država članica ili trećih zemalja može podnijeti zahtjev za jedinstvenu korporativnu registraciju svih ili nekih od tih lokacija.

Zahtjevi za jedinstvenu korporativnu registraciju podnose se nadležnom tijelu države članice u kojoj je smješteno sjedište ili središnja uprava organizacije koji su imenovani u smislu ovog stavka.

3. Zahtjevi za registraciju, uključujući korporativnu registraciju za samo jednu lokaciju izvan Zajednice, koji dolaze iz organizacija izvan Zajednice, podnose se bilo kojem nadležnom tijelu u tim državama članicama koje je zaduženo za registraciju organizacija izvan Zajednice u skladu s drugim podstavkom članka 11. stavka 1.

Te organizacije osiguravaju da okolišni procjenitelj koji provodi verifikaciju i validira sustav upravljanja okolišem bude akreditiran i posjeduje dozvolu ishodu u državi članici u kojoj organizacija podnosi zahtjev za registraciju.

Članak 4.

Priprema za registraciju

1. Organizacije koje se žele registrirati prvi put:

(a) provode analizu utjecaja na okoliš svih aspekata okoliša u organizaciji u skladu sa zahtjevima predviđenim u Prilogu I. i točkama A.3.1. Priloga II.;

(b) u svjetlu rezultata analize utjecaja na okoliš, uspostavljaju i provode sustav upravljanja okolišem koji obuhvaća sve zahtjeve navedene u Prilogu II., prema potrebi uzimajući u obzir najbolju praksu upravljanja okolišem za relevantni sektor iz članka 46. stavka 1. točke (a);

(c) provode unutarnju reviziju u skladu sa zahtjevima navedenim u točki A.5.5. Priloga II. i u Prilogu III.;

(d) sastavljaju izjavu o okolišu u skladu s Prilogom IV. Kad su sektorski referentni dokumenti iz članka 46. dostupni za konkretni sektor, kod procjene djelotvornosti organizacije u pogledu zaštite okoliša uzima se u obzir dotični relevantni dokument.

2. Organizacije mogu koristiti pomoć iz članka 32. koja je dostupna u državi članici u kojoj organizacija podnosi zahtjev za registraciju.

3. Organizacije koje posjeduju certificirani sustav upravljanja okolišem priznat u skladu s člankom 45. stavkom 4. nisu obvezne provoditi one dijelove za koje se priznaje da su ekvivalentni ovoj Uredbi.

4. Organizacije dostavljaju materijalne ili pisane dokaze kojima potvrđuju da organizacija poštuje sve važeće zakonske odredbe koje se odnose na okoliš.

Organizacije mogu tražiti informacije od nadležnih provedbenih vlasti u skladu s člankom 32. ili od okolišnog procjenitelja.

Organizacije izvan Zajednice isto tako navode uputu na zakonske odredbe koje se odnose na okoliš, a primjenjuju se na slične organizacije u državi članici u kojoj planiraju podnijeti zahtjev za registraciju.

Kad su sektorski referentni dokumenti iz članka 46. dostupni za konkretni sektor, procjena djelotvornosti organizacije u pogledu okoliša provodi se s obzirom na dotični relevantni dokument.

5. Okolišni procjenitelj koji je akreditiran ili posjeduje dozvolu provjerava uvodnu analizu utjecaja na okoliš, sustav upravljanja okolišem, postupak i provedbu revizije i validira izjavu o okolišu.

Članak 5.

Zahtjev za registraciju

1. Zahtjev za registraciju može podnijeti svaka organizacija koja ispunjava zahtjeve navedene u članku 4.

2. Zahtjev za registraciju podnosi se nadležnom tijelu određenom u skladu s člankom 3., a obuhvaća sljedeće:

(a) validiranu izjavu o okolišu u elektroničkom ili pisanom obliku;

(b) izjavu iz članka 25. stavka 9. koju je potpisao okolišni procjenitelj koji je validirao izjavu o okolišu;

(c) ispunjeni obrazac koji obuhvaća barem minimalne informacije predviđene u Prilogu VI.;

(d) prema potrebi, dokaz o uplati primjenjivih naknada.

3. Zahtjev se sastavlja na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj organizacija podnosi zahtjev za registraciju.

POGLAVLJE III.

OBVEZE REGISTRIRANIH ORGANIZACIJA

Članak 6.

Obnavljanje registracije u sustavu EMAS

1. Najmanje svake tri godine registrirana organizacija:
 - (a) daje na verifikaciju cjelokupni sustav upravljanja okolišem i program revizije i njihovu provedbu;
 - (b) u skladu sa zahtjevima navedenim u Prilogu IV. sastavlja izjavu o okolišu koju daje na validaciju okolišnom procjenitelju;
 - (c) nadležnom tijelu dostavlja validiranu izjavu o okolišu;
 - (d) nadležnom tijelu dostavlja ispunjeni obrazac koji sadrži barem minimalne informacije navedene u Prilogu VI.;
 - (e) prema potrebi uplaćuje nadležnom tijelu naknadu za obnavljanje registracije.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u međuvremenu registrirana organizacija:
 - (a) u skladu s programom revizije provodi unutarnju reviziju svoje ekološke djelotvornosti i poštovanja važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš u skladu s Prilogom III.;
 - (b) u skladu sa zahtjevima utvrđenim u Prilogu IV. sastavlja ažuriranu izjavu o okolišu koju daje na validaciju okolišnom procjenitelju;
 - (c) nadležnom tijelu dostavlja validiranu ažuriranu izjavu o okolišu;
 - (d) nadležnom tijelu dostavlja ispunjeni obrazac koji sadrži barem minimalne informacije predviđene u Prilogu VI.;
 - (e) prema potrebi uplaćuje nadležnom tijelu naknadu za održavanje registracije.
3. Registrirane organizacije javno objavljuju svoju izjavu o okolišu i ažuriranu izjavu o okolišu u roku od mjesec dana od registracije odnosno mjesec dana nakon što je registracija obnovljena.

Registrirane organizacije mogu zadovoljiti ovaj zahtjev tako da osiguraju dostupnost izjave o okolišu i ažurirane izjave o

okolišu na zahtjev ili poveznicom na internetske adrese na kojima je moguć pristup tim izjavama.

Način na koji osiguravaju pristup javnosti registrirane organizacije navode u obrascu predviđenom u Prilogu VI.

Članak 7.

Izuzeca za male organizacije

1. Nadležno tijelo na zahtjev male organizacije produžuje za tu organizaciju rok iz članka 6. stavka 1. s tri na najviše četiri godine ili rok iz članka 6. stavka 2. s jedne na najviše dvije godine pod uvjetom da okolišni procjenitelj koji je tu organizaciju verificirao potvrdi da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) nema značajnih rizika za okoliš;
- (b) u organizaciji se ne planiraju bitne promjene kako se utvrđuju u članku 8.; i
- (c) nema značajnih lokalnih problema u pogledu okoliša kojima bi organizacija pridonosila.

Za dostavu zahtjeva iz prvog podstavka organizacija može koristiti obrazac predviđen u Prilogu VI.

2. Ako uvjeti utvrđeni u stavku 1. nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbija zahtjev. Ono organizaciji dostavlja utemeljeno obrazloženje.

3. Organizacije koje koriste maksimalno dvogodišnje produženje iz stavka 1. nadležnom tijelu dostavljaju nevalidiranu ažuriranu izjavu o okolišu svake godine za koju su izuzete od obveze posjedovanja validirane ažurirane izjave o okolišu.

Članak 8.

Bitne promjene

1. Kad registrirana organizacija planira uvesti bitne promjene, organizacija provodi analizu njihovog utjecaja na okoliš, uključujući aspekte okoliša tih promjena i njihove učinke na okoliš.

2. Nakon analiziranja utjecaja promjena na okoliš, organizacija ažurira uvodnu analizu utjecaja na okoliš, modificira politiku zaštite okoliša, program zaštite okoliša i sustav upravljanja okolišem i izjavu o okolišu u potpunosti revidira i ažurira s tim u skladu.

3. Sve dokumente koji su izmijenjeni i ažurirani prema stavku 2. obvezno treba verificirati i validirati u roku od šest mjeseci.

4. Nakon validacije, organizacija dostavlja promjene nadležnom tijelu koristeći obrazac predviđen u Prilogu VI. i promjene javno objavljuje.

Članak 9.

Unutarnja revizija zaštite okoliša

1. Registrirana organizacija uspostavlja program revizije kojim osigurava da u roku ne duljem od tri ili četiri godine, ako se primjenjuje izuzeće predviđeno u članku 7., sve djelatnosti organizacije podliježu programu unutarnje revizije zaštite okoliša u skladu sa zahtjevima utvrđenim u Prilogu III.

2. Reviziju provode revizori koji posjeduju, pojedinačno ili kolektivno, potrebnu stručnost za izvršavanje ovih zadaća i u dovoljnoj mjeri su neovisni o djelatnostima koje revidiraju da mogu donijeti objektivan sud.

3. U programu revizije zaštite okoliša u organizaciji određuju se ciljevi svake revizije ili revizijskog ciklusa uključujući učestalost revizije za svaku djelatnost.

4. Na kraju svake revizije i revizijskog ciklusa revizori sastavljaju pisano izvješće revizije.

5. Nalaze i zaključke revizije revizor dostavlja organizaciji.

6. Nakon postupka revizije, organizacija izrađuje i provodi odgovarajući akcijski plan.

7. Organizacija uvodi odgovarajuće mehanizme kojima osigurava postupanje po rezultatima revizije.

Članak 10.

Korištenje logotipa sustava EMAS

1. Ne dovodeći u pitanje članak 35. stavak 2., logotip sustava EMAS utvrđen u Prilogu V. smiju koristiti samo registrirane organizacije i samo dok je njihova registracija važeća.

Logotip uvijek nosi registracijski broj organizacije.

2. Logotip sustava EMAS koristi se isključivo u skladu s tehničkim specifikacijama utvrđenim u Prilogu V.

3. U slučaju da u skladu s člankom 3. stavkom 2. organizacija odluči da korporativnom registracijom neće obuhvatiti sve svoje lokacije, dužna je osigurati da je u njezinim priopćenjima za javnost i prilikom korištenja logotipa sustava EMAS jasno koje su lokacije obuhvaćene registracijom.

4. Logotip sustava EMAS ne smije se koristiti:

(a) na proizvodima ili njihovom pakiranju; niti

(b) zajedno sa sličnim navodima za druge djelatnosti i usluge niti na način koji može dovesti do rizika da ga se poistovjeti s oznakama za eko-proizvode.

5. Svaka informacija bitna za okoliš koju objavi registrirana organizacija smije nositi logotip sustava EMAS pod uvjetom da ta informacija sadrži uputu na posljednju izjavu o okolišu ili ažuriranu izjavu o okolišu dotične organizacije iz koje je izvučena i da ju je okolišni procjenitelj validirao kao:

(a) točnu;

(b) kvalificiranu i provjerljivu;

(c) relevantnu i upotrijebljenu u primjerenom kontekstu ili okruženju;

(d) reprezentativnu za ukupnu djelotvornost organizacije u pogledu zaštite okoliša;

(e) informaciju za koju je malo vjerojatno da bi se mogla pogrešno protumačiti; i

(f) značajnu u odnosu na cjelokupni učinak na okoliš.

POGLAVLJE IV.

PRAVILA PRIMJENJIVA NA NADLEŽNA TIJELA

Članak 11.

Imenovanje i uloga nadležnih tijela

1. Države članice imenuju nadležna tijela koja su odgovorna za registraciju organizacija smještenih u Zajednici u skladu s ovom Uredbom.

Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela koja one imenuju osiguravaju i budu odgovorna za registraciju organizacija smještenih izvan Zajednice u skladu s ovom Uredbom.

Nadležna tijela nadziru ulazak i ostanak organizacija u registru, uključujući suspenziju i brisanje.

2. Nadležna tijela mogu biti nacionalna, regionalna ili lokalna.

3. Sastav nadležnih tijela jamči njihovu neovisnost i neutralnost.

4. Za propisno obavljanje svojih zadaća nadležna tijela imaju odgovarajuće resurse, kako financijske tako i kadrovske.

5. Nadležna tijela primjenjuju ovu Uredbu dosljedno i sudjeluju u redovitoj stručnoj evaluaciji kako je predviđeno u članku 17.

Članak 12.

Obveze u pogledu postupka registracije

1. Nadležna tijela uspostavljaju postupke za registraciju organizacija. Posebno uspostavljaju pravila za:

- (a) razmatranje zapažanja zainteresiranih strana, uključujući tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola i vlasti nadležne za provedbu i predstavnička tijela organizacija, o podnositelju zahtjeva ili registriranim organizacijama;
- (b) odbijanje registracije, suspenziju ili brisanje organizacije; i
- (c) rješavanje priziva i žalbi na njihove odluke.

2. Nadležna tijela uspostavljaju i održavaju registar organizacija registriranih u njihovim državama članicama, koji obuhvaća informacije o tome kako se može doći do njihovih izvjava ili ažuriranih izvjava o okolišu i, u slučaju promjena, ažuriraju taj registar jednom mjesečno.

Registar je javno dostupan na web stranici.

3. Nadležna tijela svaki mjesec, izravno ili preko državnih tijela, prema odluci dotičnih država članica, priopćuju Komisiji promjene u registru iz stavka 2.

Članak 13.

Registracija organizacija

1. Nadležna tijela razmatraju zahtjeve za registraciju u skladu s postupcima uspostavljenim u tu svrhu.

2. Kad organizacija podnese zahtjev za registraciju, nadležno tijelo je registrira i dodijeli joj registracijski broj ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) nadležno tijelo primilo je zahtjev za registraciju koji sadrži sve dokumente iz članka 5. stavka 2. točaka (a) do (d);
- (b) nadležno tijelo provjerilo je da su verifikacija i validacija izvršene u skladu s člancima 25., 26. i 27.;
- (c) nadležno tijelo uvjerilo se na temelju primljenih materijalnih dokaza, primjerice pisanim izvješćem nadležnog tijela za provedbu, da nema dokaza o kršenju važećih zakonskih odredaba u vezi s okolišem;

(d) nema relevantnih pritužbi od zainteresiranih strana ili su sve pritužbe pozitivno riješene;

(e) nadležno tijelo uvjerilo se na temelju primljenih materijalnih dokaza da organizacija zadovoljava sve zahtjeve ove Uredbe; i

(f) prema potrebi, nadležno tijelo primilo je naknadu za registraciju.

3. Nadležno tijelo obavješćuje organizaciju da je registrirana i dostavlja joj njezin registracijski broj i logotip sustava EMAS.

4. Ako nadležno tijelo zaključi da organizacija koja je podnijela zahtjev ne udovoljava uvjetima utvrđenim u stavku 2., odbija je registrirati i dostavlja joj utemeljeno obrazloženje.

5. Ako od tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvola primi pisano izvješće o nadzoru koje podastire dokaz da okolišni procjenitelj svoje aktivnosti nije proveo na dovoljno primjeren način da bi mogao jamčiti da organizacija koja podnosi zahtjev zadovoljava zahtjeve iz ove Uredbe, nadležno tijelo odbija registrirati organizaciju. Nadležno tijelo poziva organizaciju da podnese novi zahtjev za registraciju.

6. Da bi prikupilo potrebne dokaze za donošenje odluke da organizaciju ne registrira, nadležno tijelo traži mišljenje zainteresiranih strana, uključujući i samu organizaciju.

Članak 14.

Obnavljanje registracije organizacije

1. Nadležno tijelo obnavlja registraciju organizacije ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) nadležno tijelo primilo je validiranu izvjavu o okolišu iz članka 6. stavka 1. točke (c), validiranu ažuriranu izvjavu o okolišu iz članka 6. stavka 2. točke (c) ili nevalidiranu ažuriranu izvjavu o okolišu iz članka 7. stavka 3.;
- (b) nadležno tijelo primilo je ispunjeni obrazac koji sadrži barem minimalne informacije predviđene u Prilogu VI., u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (d) i člankom 6. stavkom 2. točkom (d);
- (c) nadležno tijelo nema dokaza da verifikacija i validacija nisu bile provedene u skladu s člancima 25., 26. i 27.;
- (d) nadležno tijelo nema dokaza o tome da organizacija ne poštuje važeće zakonske odredbe koje se odnose na okoliš;

- (e) nema relevantnih pritužbi zainteresiranih strana niti pritužbi koje nisu pozitivno riješene;
 - (f) nadležno tijelo uvjerilo se na temelju primljenih dokaza da organizacija ispunjava zahtjeve ove Uredbe; i
 - (g) prema potrebi, nadležno tijelo primilo je naknadu za obnavljanje registracije.
2. Nadležno tijelo obavješćuje organizaciju da je njezina registracija obnovljena.

Članak 15.

Suspenzija ili brisanje organizacije iz registra

1. Kad nadležno tijelo vjeruje da registrirana organizacija ne poštuje ovu Uredbu, organizaciji daje priliku da dostavi svoje stajalište o tom pitanju. Ako organizacija ne uspije dati zadovoljavajući odgovor, briše se iz registra ili je suspendirana.
2. Kad nadležno tijelo od tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvole primi pisano izvješće o nadzoru u kojem pruža dokaz da okolišni procjenitelj svoje aktivnosti nije proveo na dovoljno primjeren način da bi mogao jamčiti da registrirana organizacija zadovoljava zahtjeve iz ove Uredbe, registracija se suspendira. Nadležno tijelo poziva organizaciju da podnese novi zahtjev za registraciju.
3. Registrirana organizacija se prema potrebi suspendira ili briše iz registra ako nadležnom tijelu u roku od dva mjeseca nakon što je to od nje zatraženo ne dostavi jedno od sljedećeg:
- (a) validiranu izjavu o okolišu, ažuriranu izjavu o okolišu ili potpisnu izjavu iz članka 25. stavka 9.;
 - (b) obrazac koji sadrži barem minimalne informacije predviđene u Prilogu VI.
4. Ako je pisanim izvješćem nadležnog tijela za provedbu obaviješteno da organizacija krši bilo koju od važećih zakonskih odredaba u vezi s okolišem, nadležno tijelo prema potrebi suspendira ili briše iz registra uputu na tu organizaciju.
5. U slučaju da nadležno tijelo odluči suspendirati ili izbrisati registraciju, uzima u obzir minimalno sljedeće:
- (a) učinak koji nepoštovanje zahtjeva ove Uredbe od strane organizacije ima na okoliš;
 - (b) predvidljivost da organizacija neće poštovati zahtjeve ove Uredbe ili okolnosti koje k tome vode;
 - (c) ranije slučajeve nepoštovanja zahtjeva ove Uredbe od strane organizacije; i

- (d) posebnosti okolnosti u kojima se organizacija nalazi.

6. Da bi prikupilo potrebne dokaze za donošenje odluke o suspendiranju ili brisanju organizacije iz registra, nadležno tijelo traži mišljenje zainteresiranih strana, uključujući i samu organizaciju.

7. Kad je dokaz da okolišni procjenitelj svoje aktivnosti nije proveo na dovoljno primjeren način da bi mogao jamčiti da organizacija zadovoljava zahtjeve iz ove Uredbe nadležno tijelo primilo na neki drugi način, a ne pisanim izvješćem o nadzoru tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvole, nadležno tijelo se savjetuje s tijelom za akreditaciju ili tijelom za izdavanje dozvola koje nadzire okolišnog procjenitelja.

8. Nadležno tijelo argumentira sve mjere koje poduzima.

9. Nadležno tijelo dostavlja organizaciji odgovarajuće informacije o konzultacijama sa zainteresiranim stranama.

10. Suspenzija organizacije iz registra ukida se ako se na temelju dobivenih informacija nadležno tijelo uvjerilo da organizacija poštuje zahtjeve ove Uredbe.

Članak 16.

Forum nadležnih tijela

1. Nadležna tijela osnivaju Forum nadležnih tijela iz svih država članica, dalje u tekstu „Forum nadležnih tijela”, koji se sastaje jednom godišnje u prisutnosti predstavnika Komisije.

Forum nadležnih tijela donosi svoja pravila postupka.

2. U Forumu nadležnih tijela sudjeluju nadležna tijela iz svih država članica. Kad je u jednoj državi članici uspostavljeno nekoliko nadležnih tijela, treba poduzeti odgovarajuće mjere da bi sva bila obaviještena o aktivnostima Foruma nadležnih tijela.

3. Forum nadležnih tijela izrađuje smjernice kojima osigurava dosljednost postupaka koji se odnose na registraciju organizacija u skladu s ovom Uredbom, uključujući obnavljanje registracije i suspenziju ili brisanje organizacije iz registra kako unutar tako i izvan Zajednice.

Dokumente koji sadrže smjernice i dokumente koji se odnose na stručnu evaluaciju Forum nadležnih tijela prenosi Komisiji.

4. Dokumente koji sadrže smjernice, a odnose se na postupke usklađivanja koje je odobrio Forum nadležnih tijela, Komisija prema potrebi predlaže za donošenje u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 49. stavka 3.

Ti se dokumenti javno objavljuju.

Članak 17.

Stručna evaluacija nadležnih tijela

1. Stručnu evaluaciju organizira Forum nadležnih tijela s ciljem procjene usklađenosti registracijskog sustava svakog nadležnog tijela s ovom Uredbom i usvajanja usklađenog pristupa primjeni pravila u vezi s registracijom.

2. Stručna evaluacija provodi se redovito, najmanje svake četiri godine, i obuhvaća procjenu pravila i postupaka predviđenih u člancima 12., 13. i 15. U stručnoj evaluaciji sudjeluju sva nadležna tijela.

3. Postupke za provođenje stručne evaluacije, uključujući odgovarajuće postupke za priziv protiv odluka donesenih kao rezultat stručne evaluacije, uspostavlja Komisija.

Te su mjere namijenjene izmjenama elemenata ove Uredbe koji nisu od presudne važnosti tako da je dopune i donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 49. stavka 3.

4. Postupci iz stavka 3. utvrđuju se prije no što se održi prva stručna evaluacija.

5. Forum nadležnih tijela dostavlja redovito izvješće o stručnoj evaluaciji Komisiji i Odboru osnovanom prema članku 49. stavku 1.

To izvješće se javno objavljuje nakon što ga odobre Forum nadležnih tijela i Odbor iz prvog podstavka.

POGLAVLJE V.

OKOLIŠNI PROCJENITELJI

Članak 18.

Zadaće okolišnog procjenitelja

1. Okolišni procjenitelji procjenjuju da li organizacija u svojoj analizi utjecaja na okoliš, svojom politikom zaštite okoliša, sustavom upravljanja okolišem i postupcima revizije i njihovom provedbom poštuju zahtjeve ove Uredbe.

2. Okolišni procjenitelji verificiraju sljedeće:

(a) da organizacija poštuje sve zahtjeve ove Uredbe s obzirom na uvodnu analizu utjecaja na okoliš, sustav upravljanja okolišem, reviziju zaštite okoliša i njezine rezultate te izjavu o okolišu i ažuriranu izjavu o okolišu;

(b) da organizacija poštuje važeće nacionalne, regionalne i lokalne zakonske odredbe Zajednice u vezi s okolišem;

(c) da organizacija trajno unapređuje svoju djelotvornost s obzirom na okoliš; i

(d) pouzdanost, vjerodostojnost i točnost podataka i informacija u sljedećim dokumentima:

i. izjavi o okolišu;

ii. ažuriranoj izjavi o okolišu;

iii. svakoj drugoj informaciji bitnoj za okoliš koju treba validirati.

3. Okolišni procjenitelji verificiraju posebno primjerenost uvodne analize utjecaja na okoliš ili revizije ili drugih postupaka koje provodi organizacija, bez nepotrebnog dupliciranja tih postupaka.

4. Okolišni procjenitelji verificiraju jesu li rezultati unutarnje revizije pouzdani. Prema potrebi u tu svrhu primjenjuju nasumične provjere.

5. Dok provodi verifikaciju je li organizacija spremna za registraciju, okolišni procjenitelj provjerava da ta organizacija ispunjava minimalno sljedeće zahtjeve:

(a) uveden je i u potpunosti je operativan sustav upravljanja okolišem u skladu s Prilogom II.;

(b) u potpunosti planirani program revizije izrađen je i započeo se ostvarivati u skladu s Prilogom III. da bi barem najznačajniji utjecaji na okoliš bili obuhvaćeni;

(c) rukovodstvo je završilo svoju analizu predviđenu u dijelu A Priloga II.; i

(d) izjava o okolišu sastavljena je u skladu s Prilogom IV. i, prema potrebi, sektorski referentni dokumenti uzeti su u obzir.

6. U svrhu verifikacije radi obnavljanja registracije iz članka 6. stavka 1. okolišni procjenitelj provjerava da organizacija ispunjava minimalno sljedeće zahtjeve:

(a) organizacija ima potpuno operativan sustav upravljanja okolišem u skladu s Prilogom II.;

(b) organizacija posjeduje u potpunosti operativan i planirani program revizije s najmanje jednim završenim revizijskim ciklusom u skladu s Prilogom III.;

(c) organizacija je završila jednu analizu koju provodi rukovodstvo; i

(d) organizacija je sastavila izjavu o okolišu u skladu s Prilogom IV. i, prema potrebi, sektorski referentni dokumenti uzeti su u obzir.

7. U svrhu verifikacije radi obnavljanja registracije iz članka 6. stavka 2., okolišni procjenitelj provjerava da organizacija ispunjava minimalno sljedeće zahtjeve:

- (a) organizacija je provela unutarnju reviziju svoje djelotvornosti s obzirom na okoliš i poštovanja važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš u skladu s Prilogom III.;
- (b) organizacija dokazuje trajno poštovanje važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš i trajno unapređivanje svoje djelotvornosti s obzirom na okoliš; i
- (c) organizacija je sastavila ažuriranu izjavu o okolišu u skladu s Prilogom IV. i, prema potrebi, sektorski referentni dokumenti uzeti su u obzir.

Članak 19.

Učestalost verifikacije

1. U dogovoru s organizacijom okolišni procjenitelj sastavlja program koji osigurava da svi elementi potrebni za registraciju i njezino obnavljanje navedeni u člancima 4., 5. i 6. budu verificirani.

2. Okolišni procjenitelj validira svaku ažuriranu informaciju u izjavi o okolišu ili ažuriranoj izjavi o okolišu u intervalima od najviše 12 mjeseci.

Kad je relevantno, primjenjuje se izuzeće previđeno u članku 7.

Članak 20.

Zahtjevi koji se primjenjuju na okolišne procjenitelje

1. Da bi stekao akreditaciju ili dozvolu u skladu s ovom Uredbom, kandidat za okolišnog procjenitelja dostavlja zahtjev tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola od kojeg traži akreditaciju ili dozvolu.

U tom zahtjevu navodi opseg tražene akreditacije ili dozvole uputom na klasifikaciju gospodarskih djelatnosti predviđenu Uredbom (EZ) br. 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Okolišni procjenitelj dostavlja tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola dokaz svoje stručnosti, što obuhvaća znanje, relevantno iskustvo i tehničke sposobnosti relevantne za opseg tražene akreditacije ili dozvole u sljedećim područjima:

- (a) ova Uredba;
- (b) općenito funkcioniranje sustava upravljanja okolišem;
- (c) relevantni sektorski referentni dokumenti koje za primjenu ove Uredbe izdaje Komisija prema članku 46.;

(d) zakonodavni, regulatorni i administrativni zahtjevi relevantni za djelatnost koja podliježe verifikaciji i validaciji;

(e) aspekti okoliša i učinci na okoliš uključujući dimenziju održivog razvoja bitnu za okoliš;

(f) tehnički aspekti djelatnosti koja podliježe verifikaciji i validaciji, relevantni za pitanja okoliša;

(g) općenito funkcioniranje djelatnosti koja podliježe verifikaciji i validaciji, s ciljem omogućavanja procjene primjerenosti sustava upravljanja na temelju interakcija između organizacije, njezinih proizvoda, usluga i operacija s jedne strane i okoliša s druge strane, uključujući najmanje sljedeće elemente:

i. tehnologije koje organizacija upotrebljava;

ii. terminologiju i alate koji se upotrebljavaju u djelatnosti;

iii. aktivnosti vezane uz operacije i karakteristike njihove interakcije s okolišem;

iv. metodologije za evaluaciju značajnih aspekata okoliša;

v. tehnologije za suzbijanje i ublažavanje onečišćenja;

(h) zahtjevi i metodologija u pogledu revizije zaštite okoliša uključujući sposobnost procjenitelja da provodi učinkovite revizije sustava upravljanja okolišem, utvrdi odgovarajuće nalaze i zaključke revizije te da sastavi i podnese usmena i pisana izvješća revizije da bi osigurao jasan zapis o reviziji provedenoj u svrhu verifikacije;

(i) revizija informacija, izjava o okolišu i ažurirana izjava o okolišu u odnosu na upravljanje podacima, pohranjivanje podataka i rukovanje podacima, prezentaciju podataka u pisanom i grafičkom obliku radi procjene potencijalnih pogrešaka u podacima, primjena pretpostavki i procjena;

(j) dimenzija proizvoda i usluga bitna za okoliš, uključujući aspekte okoliša i djelotvornost u pogledu zaštite okoliša tijekom i nakon korištenja, te integritet podataka dostavljenih radi donošenja odluka u vezi s okolišem.

3. Od okolišnog procjenitelja traži se da dostavi dokaz o stalnom profesionalnom razvoju na područjima iz svoje nadležnosti navedenim u stavku 2. i da tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola dozvoli da u svakom trenutku izvrši procjenu njegovih znanja.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2. (SL L 393, 30.12.2006., str. 1.).

4. Okolišni procjenitelj je vanjska treća strana, neovisan je posebno o revizoru ili savjetniku organizacije, nepristran i objektivn u izvršavanju svojih aktivnosti.

5. Okolišni procjenitelj jamči da nije pod komercijalnim, financijskim niti drugim pritiskom koji bi mogao imati utjecaja na njegov sud ili ugroziti povjerenje u njegovu neovisnost odlučivanja i poštenja u izvršavanju verifikacijskih aktivnosti. Okolišni procjenitelj pazi da se poštuju sva važeća pravila u tom smislu.

6. Okolišni procjenitelj primjenjuje dokumentirane metode i postupke, uključujući mehanizme kontrole kvalitete i odredbe o povjerljivosti da bi poštovao zahtjeve ove Uredbe u pogledu verifikacije i validacije.

7. Kad organizacija preuzima funkciju okolišnog procjenitelja, posjeduje organizacijsku shemu u kojoj su potanko utvrđene strukture i podjela odgovornosti unutar organizacije i izjavu o pravnom statusu, vlasništvu i izvorima financiranja.

Ta je organizacijska shema dostupna na zahtjev.

8. Poštovanje tih zahtjeva osigurava se procjenom koja se provodi prije akreditacije ili izdavanja dozvole i nadzorom koji provodi tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole.

Članak 21.

Dodatni zahtjevi koji se primjenjuju na okolišne procjenitelje koji su fizičke osobe i aktivnosti verifikacije i validacije obavljaju kao pojedinci

Uz obvezu poštovanja zahtjeva predviđenih u članku 20., fizičke osobe koje djeluju kao okolišni procjenitelji i aktivnosti verifikacije i validacije obavljaju kao pojedinci dodatno posjeduju:

- (a) svu potrebnu stručnost za obavljanje aktivnosti verifikacije i validacije za poslove za koje posjeduju dozvole;
- (b) dozvolu ograničenog opsega koji ovisi o njihovoj osobnoj stručnosti.

Članak 22.

Dodatni zahtjevi koji se primjenjuju na okolišne procjenitelje aktivne u trećim zemljama

1. Kad okolišni procjenitelj planira provoditi aktivnosti verifikacije i validacije u trećim zemljama, traži akreditaciju ili dozvolu za konkretne treće zemlje.

2. Za dobivanje akreditacije ili dozvole za treću zemlju, uz zahtjeve predviđene u člancima 20. i 21., okolišni procjenitelj ispunjava i sljedeće zahtjeve:

(a) poznavanje i razumijevanje zakonodavnih, regulatornih i administrativnih zahtjeva koji se odnose na okoliš u trećoj zemlji za koju traži akreditaciju ili dozvolu;

(b) poznavanje i razumijevanje službenog jezika treće zemlje za koju traži akreditaciju ili dozvolu.

3. Zahtjevi predviđeni u stavku 2. smatraju se ispunjenima kad okolišni procjenitelj dokaže da između njega i kvalificirane osobe ili organizacije koja ispunjava te zahtjeve postoji ugovorni odnos.

Ta osoba ili organizacija neovisna je o organizaciji koju treba verificirati.

Članak 23.

Nadzor okolišnog procjenitelja

1. Nadzor aktivnosti verifikacije i validacije koje obavlja okolišni procjenitelj u:

- (a) državi članici u kojoj je za te aktivnosti akreditiran ili mu je izdana dozvola, provodi tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole koje je izdalo akreditaciju ili dozvolu;
- (b) trećoj zemlji provodi tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole koje je okolišnom procjenitelju izdalo akreditaciju ili dozvolu za te aktivnosti;
- (c) državi članici koja nije država članica u kojoj je dobivena akreditacija ili dozvola provodi tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole države članice u kojoj se verifikacija obavlja.

2. Najmanje četiri tjedna prije svake verifikacije u državi članici, okolišni procjenitelj obavješćuje tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole odgovorno za nadzor dotičnog okolišnog procjenitelja o pojedinostima iz svoje akreditacije ili dozvole i vremenu i mjestu verifikacije.

3. Okolišni procjenitelj odmah obavješćuje tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole o svim promjenama koje imaju veze s akreditacijom ili dozvolom ili njihovim opsegom.

4. Tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole u redovnim intervalima koji nisu dulji od 24 mjeseca donosi odredbe da bi osiguralo da okolišni procjenitelj i dalje ispunjava zahtjeve iz akreditacije ili dozvole i pratilo kvalitetu poduzetih aktivnosti verifikacije i validacije.

5. Nadzor može obuhvaćati reviziju ureda, nasumičan nadzor u organizacijama, upitnike, pregled izjava o okolišu ili ažuriranih izjava o okolišu koje je validirao okolišni procjenitelj i pregled izvješća o verifikaciji.

Nadzor je razmjern aktivnosti koju okolišni procjenitelj provodi.

6. Organizacije moraju omogućiti tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola da nadzire okolišnog procjenitelja tijekom postupka verifikacije i validacije.

7. Eventualna odluka tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvola da prekine ili suspendira akreditaciju ili dozvolu ili ograniči njihov opseg donosi se tek nakon što je okolišni procjenitelj imao priliku izreći svoje stajalište.

8. Ako je tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola koje provodi nadzor mišljenja da kvaliteta rada okolišnog procjenitelja ne zadovoljava zahtjeve ove Uredbe, pisano izvješće o nadzoru dostavlja se dotičnom okolišnom procjenitelju i nadležnom tijelu kojem dotična organizacija namjerava podnijeti zahtjev za registraciju ili koje je dotičnu organizaciju registriralo.

U slučaju eventualnog daljnjeg spora, izvješće o nadzoru dostavlja se Forumu tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola iz članka 30.

Članak 24.

Dodatni zahtjevi u pogledu nadzora okolišnih procjenitelja aktivnih u državama članicama koje nisu države članice u kojima je dobivena akreditacija ili dozvola

1. Okolišni procjenitelj koji je akreditiran ili ima dozvolu u jednoj državi članici najmanje četiri tjedna prije obavljanja verifikacije i validacije u drugoj državi članici dostavlja tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola te druge države članice sljedeće informacije:

(a) pojedinosti o svojoj akreditaciji ili dozvoli, stručnosti, posebno poznavanju zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš i službenog jezika druge države članice, i, prema potrebi, sastav tima;

(b) vrijeme i mjesto verifikacije i validacije;

(c) adresu organizacije i podatke za kontakt.

Ta se obavijest daje prije svake aktivnosti verifikacije i validacije.

2. Tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola može zahtijevati pojašnjenje u vezi sa znanjem koje procjenitelj posjeduje o potrebnim važećim zakonskim odredbama koje se odnose na okoliš.

3. Tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola može propisati i druge uvjete osim uvjeta iz stavka 1. samo kad se tim drugim uvjetima ne dovodi u pitanje pravo okolišnog procjenitelja da svoje usluge pruža u državi članici koja nije država članica u kojoj je dobio akreditaciju ili dozvolu.

4. Tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola ne može primijeniti postupak iz stavka 1. da bi time odgodilo dolazak okolišnog procjenitelja. Kad tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola nije u mogućnosti ispuniti svoje zadaće u skladu sa stavcima 2. i 3. prije vremena verifikacije i validacije koje je okolišni procjenitelj najavio u skladu sa stavkom 1. točkom (b), ono mu o tome dostavlja utemeljeno obrazloženje.

5. Tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvola ne mogu zaračunavati diskriminirajuće naknade za obavješćivanje i nadzor.

6. Ako je tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola mišljenja da kvaliteta rada okolišnog procjenitelja ne zadovoljava zahtjeve ove Uredbe, pisano izvješće o nadzoru dostavlja se dotičnom okolišnom procjenitelju, tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola i nadležnom tijelu kojem dotična organizacija namjerava podnijeti zahtjev za registraciju ili koje je dotičnu organizaciju registriralo. U slučaju eventualnog daljnjeg spora, izvješće o nadzoru dostavlja se Forumu tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola iz članka 30.

Članak 25.

Uvjeti za obavljanje verifikacije i validacije

1. Okolišni procjenitelj obavlja poslove u okviru svoje akreditacije ili dozvole, a na temelju pisanog ugovora s organizacijom.

U tom ugovoru:

(a) navodi se opseg aktivnosti;

(b) navode se uvjeti koje treba zadovoljiti da bi se okolišnom procjenitelju omogućilo obavljanje poslova na neovisan i profesionalan način; i

(c) organizacija se obvezuje surađivati koliko je potrebno.

2. Okolišni procjenitelj osigurava da dijelovi od kojih se organizacija sastoji budu nedvosmisleno definirani i da odgovaraju stvarnoj podjeli aktivnosti.

U izvaji o okolišu jasno se navode različiti dijelovi organizacije koji podliježu verifikaciji ili validaciji.

3. Okolišni procjenitelj procjenjuje elemente kako se predviđaju u članku 18.

4. U okviru svojih aktivnosti verifikacije i validacije okolišni procjenitelj provjerava dokumentaciju, dolazi u organizaciju, provodi nasumične provjere i obavlja razgovore s osobljem.

5. Prije dolaska okolišnog procjenitelja organizacija mu dostavlja osnovne informacije o organizaciji i svojim djelatnostima, politiku i program zaštite okoliša, opis sustava upravljanja okolišem koji je u funkciji u organizaciji, pojediniosti o provedenoj analizi utjecaja na okoliš ili reviziji zaštite okoliša, izvješće o toj analizi ili reviziji i eventualnim naknadno poduzetim korektivnim radnjama, te nacrt izjave o okolišu ili ažuriranu izjavu o okolišu.

6. Okolišni procjenitelj sastavlja za organizaciju pisano izvješće o ishodu verifikacije u kojem navodi:

- (a) sva pitanja relevantna za aktivnost koju obavlja okolišni procjenitelj;
- (b) opis usklađenosti sa svim zahtjevima ove Uredbe, uključujući dokazni materijal, nalaze i zaključke;
- (c) usporedbu ostvarenja i pojedinačnih ciljeva u odnosu na prethodnu izjavu o okolišu, procjenu djelotvornosti organizacije u području okoliša i procjenu stalnog poboljšanja te djelotvornosti;
- (d) prema potrebi, tehničke nedostatke u analizi utjecaja na okoliš, metodi revizije, sustavu upravljanja okolišem ili bilo kojem drugom relevantnom procesu.

7. U slučaju nepoštovanja odredaba ove Uredbe, u izvješću se navodi i sljedeće:

- (a) nalazi i zaključci o propustima organizacije i dokazi na kojima se ti nalazi i zaključci temelje;
- (b) točke odstupanja od nacrta izjave o okolišu ili ažurirane izjave o okolišu i pojediniosti o izmjeni ili dopunama koje treba unijeti u izjavu o okolišu ili ažuriranu izjavu o okolišu.

8. Nakon verifikacije, okolišni procjenitelj validira izjavu organizacije o okolišu ili njezinu ažuriranu izjavu o okolišu i potvrđuje da ona zadovoljava zahtjeve ove Uredbe pod uvjetom da je ishod verifikacije i validacije takav da je moguće zaključiti da:

- (a) su informacije i podaci u izjavi ili ažuriranoj izjavi organizacije o okolišu pouzdani i točni i da zadovoljavaju zahtjeve ove Uredbe; i
- (b) da nema dokaza da organizacija ne ispunjava važeće zakonske odredbe koje se odnose na okoliš.

9. U trenutku validacije, okolišni procjenitelj izdaje potpisanu izjavu iz Priloga VII. izjavljujući da su verifikacija i validacija izvršene u skladu s ovom Uredbom.

10. Okolišni procjenitelji koji su akreditaciju ili dozvolu dobili u jednoj državi članici smiju obavljati aktivnosti

verifikacije i validacije u bilo kojoj drugoj državi članici u skladu sa zahtjevima predviđenim u ovoj Uredbi.

Aktivnosti verifikacije i validacije podliježu nadzoru od strane tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvola u državi članici u kojoj se aktivnost obavlja. Početak aktivnosti prijavljuje se tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola u skladu s rokom predviđenim u članku 24. stavku 1.

Članak 26.

Verifikacija i validacija malih organizacija

1. Kad obavlja aktivnosti verifikacije i validacije, okolišni procjenitelj uzima u obzir posebne karakteristike malih organizacija, uključujući sljedeće:

- (a) kratke komunikacijske tokove;
- (b) višefunkcionalno osoblje;
- (c) osposobljavanje na radnom mjestu;
- (d) sposobnost brze prilagodbe promjenama; i
- (e) ograničenu dokumentiranost postupaka.

2. Okolišni procjenitelj provodi verifikaciju ili validaciju na način koji za male organizacije ne predstavlja nepotrebno opterećenje.

3. Okolišni procjenitelj uzima u obzir objektivne dokaze da je sustav učinkovit, uključujući i postojanje postupaka unutar organizacije koji su razmjerni veličini i složenosti operacije, prirodni učinaka na okoliš povezanih s tom operacijom i stručnosti operatora.

Članak 27.

Uvjeti za verifikaciju i validaciju u trećim zemljama

1. Okolišni procjenitelji koji su akreditirani ili imaju dozvolu u jednoj državi članici mogu obavljati aktivnosti verifikacije i validacije za organizaciju smještenu u trećoj zemlji u skladu sa zahtjevima predviđenim u ovoj Uredbi.

2. Najmanje šest tjedna prije obavljanja verifikacije i validacije u trećoj zemlji okolišni procjenitelj pojediniosti o svojoj akreditaciji ili dozvoli te vrijeme i mjesto verifikacije ili validacije dostavlja tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola države članice u kojoj dotična organizacija namjerava podnijeti zahtjev za registraciju ili je u njoj registrirana.

3. Aktivnosti verifikacije i validacije podliježu nadzoru od strane tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvola u državi članici u kojoj je okolišni procjenitelj dobio akreditaciju ili dozvolu. Početak aktivnosti prijavljuje se tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola u skladu s rokom predviđenim u stavku 2.

POGLAVLJE VI.

TIJELA ZA AKREDITACIJU I IZDAVANJE DOZVOLA

Članak 28.

Postupak akreditacije i izdavanja dozvola

1. Akreditacijska tijela koja države članice imenuju prema članku 4. Uredbe (EZ) br. 765/2008 odgovorna su za akreditaciju okolišnih procjenitelja i nadzor aktivnosti koje okolišni procjenitelji obavljaju u skladu s ovom Uredbom.

2. Države članice mogu imenovati tijelo za izdavanje dozvola u skladu s člankom 5. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 765/2008 koje je odgovorno za izdavanje dozvola i nadzor okolišnih procjenitelja.

3. Države članice mogu odlučiti da neće dozvoliti akreditaciju niti izdavanje dozvola za fizičke osobe kao okolišne procjenitelje.

4. Tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola procjenjuju stručnost okolišnih procjenitelja u svjetlu elemenata predviđenih u člancima 20., 21. i 22. koji su relevantni za opseg tražene akreditacije ili dozvole.

5. Opseg akreditacije ili dozvole okolišnih procjenitelja određuje se prema klasifikaciji gospodarskih djelatnosti kako je utvrđena u Uredbi (EZ) br. 1893/2006. Opseg se ograničava prema razini stručnosti okolišnog procjenitelja, pri čemu se uzima u obzir dimenzija i složenost djelatnosti.

6. Tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola uspostavljaju odgovarajuće postupke akreditacije i izdavanja dozvola, odbijanja akreditacije ili dozvole, suspenzije ili povlačenja akreditacije ili dozvole okolišnog procjenitelja i nadzora okolišnog procjenitelja.

Ti postupci obuhvaćaju mehanizme za uzimanje u obzir zapažanja zainteresiranih strana, uključujući nadležna tijela i predstavnička tijela organizacija, o podnositeljima zahtjeva ili okolišnim procjeniteljima koji su akreditirani ili su im izdane dozvole.

7. U slučaju odbijanja akreditacije ili dozvole, tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole obavješćuje okolišnog procjenitelja o razlozima takve odluke.

8. Tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvola uspostavljaju, revidiraju i ažuriraju popis okolišnih procjenitelja i opseg njihove akreditacije ili dozvole u svojim državama članicama i svakog mjeseca, izravno ili preko državnih tijela, o čemu odlučuje dotična država članica, o promjenama na tom popisu obavješćuju Komisiju ili nadležno tijelo države članice u kojoj je tijelo za akreditaciju i izdavanje dozvola smješteno.

9. U okviru pravila i postupaka u pogledu praćenja aktivnosti kako se predviđa u članku 5. stavku 3. Uredbe (EZ)

br. 765/2008, tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola sastavljaju izvješće o nadzoru kad nakon savjetovanja s dotičnim okolišnim procjeniteljem zaključuje jedno od sljedećeg:

- (a) da aktivnosti okolišnog procjenitelja nisu obavljene na dovoljno primjeren način da bi se moglo jamčiti da organizacija koja podnosi zahtjev zadovoljava zahtjeve iz ove Uredbe;
- (b) da su verifikacija i validacija od strane okolišnog procjenitelja obavljene na način kojim se krši jedan ili više zahtjeva ove Uredbe.

To se izvješće dostavlja nadležnom tijelu u državi članici u kojoj je organizacija registrirana ili u kojoj podnosi zahtjev za registraciju i prema potrebi tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvola koje je odobrilo akreditaciju ili izdalo dozvolu.

Članak 29.

Suspenzija ili povlačenje akreditacije ili dozvole

1. Za suspenziju ili povlačenje akreditacije ili dozvole obvezno je savjetovanje sa zainteresiranim stranama, uključujući i okolišnog procjenitelja, da bi se tijelu za akreditaciju ili izdavanje dozvole pružili dokazi potrebni za donošenje odluke.

2. Tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole obavješćuje okolišnog procjenitelja o razlozima poduzetih mjera i prema potrebi o tijeku rasprave s tijelom nadležnim za provedbu.

3. Akreditacija ili dozvola suspendira se ili povlači ovisno o naravi i težini propusta ili povrede zakonskih odredaba dok se ne dobije jamstvo da okolišni procjenitelj poštuje ovu Uredbu.

4. Suspenzija akreditacije ili dozvole ukida se kad tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvole primi dovoljno podataka da okolišni procjenitelj poštuje ovu Uredbu.

Članak 30.

Forum tijela za akreditaciju ili izdavanje dozvole

1. Osniva se Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola iz svih država članica, dalje u tekstu „Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola”, koji se sastaje najmanje jednom godišnje u prisutnosti predstavnika Komisije.

2. Zadaća Foruma tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola je osigurati dosljednost postupaka koji se odnose na sljedeće:

- (a) akreditaciju ili izdavanje dozvola okolišnim procjeniteljima prema ovoj Uredbi, uključujući odbijanje, suspenziju i povlačenje akreditacije ili dozvole;
- (b) nadzor aktivnosti koje provode okolišni procjenitelji koji imaju akreditaciju ili dozvolu.

3. Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola izrađuje smjernice o pitanjima iz područja nadležnosti tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola.

4. Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola donosi svoja pravila postupka.

5. Dokumenti koji sadrže smjernice iz stavka 3. i pravila postupka iz stavka 4. dostavljaju se Komisiji.

6. Dokumente koji sadrže smjernice, a odnose se na postupke usklađivanja koje je odobrio Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola, Komisija prema potrebi predlaže za donošenje u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 49. stavka 3.

Ti se dokumenti javno objavljuju.

Članak 31.

Stručna evaluacija tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola

1. Stručna evaluacija u pogledu akreditacije i izdavanja dozvola za okolišne procjenitelje prema ovoj Uredbi koju organizira Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola provodi se redovito, najmanje svake četiri godine, i obuhvaća procjenu pravila i postupaka predviđenih u člancima 28. i 29.

U stručnoj evaluaciji sudjeluju sva tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola.

2. Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola dostavlja redovito izvješće o stručnoj evaluaciji Komisiji i Odboru osnovanom prema članku 49. stavku 1.

To izvješće javno se objavljuje nakon što ga odobre Forum tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola i Odbor iz prvog podstavka.

POGLAVLJE VII.

PRAVILA PRIMJENJIVA NA DRŽAVE ČLANICE

Članak 32.

Pomoć organizacijama u vezi s poštovanjem zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš

1. Države članice osiguravaju da organizacije imaju pristup informacijama i mogućnost korištenja pomoći u pogledu zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš u dotičnoj državi članici.

2. Pomoć obuhvaća sljedeće:

(a) informacije o važećim zakonskim odredbama koje se odnose na okoliš;

(b) utvrđivanje nadležnih vlasti za provedbu posebnih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš, a za koje je utvrđeno da su primjenjive.

3. Države članice mogu zadaće iz stavaka 1. i 2. povjeriti nadležnim tijelima ili nekom drugom tijelu koje posjeduje neophodnu stručnost i odgovarajuće resurse za obavljanje te zadaće.

4. Države članice osiguravaju da vlasti za provedbu odgovaraju na upite, barem upite malih organizacija, o važećim zakonskim odredbama koje se odnose na okoliš koje spadaju u njihovu nadležnost i organizacijama pružaju informacije o načinima na koje organizacije mogu dokazati da ispunjavaju relevantne zakonske odredbe.

5. Države članice osiguravaju da o propustu registrirane organizacije u pogledu poštovanja zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš vlasti nadležne za provedbu obavijeste nadležno tijelo koje je organizaciju registriralo.

Kad uoči propust, nadležna vlast za provedbu o tome obavješćuje nadležno tijelo što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana.

Članak 33.

Promicanje sustava EMAS

1. Države članice zajedno s nadležnim tijelima, vlastima za provedbu i drugim relevantnim zainteresiranim stranama promiču sustav EMAS uzimajući u obzir aktivnosti iz članka 34. do 38.

2. S tim ciljem, države članice mogu utvrditi strategiju za promicanje koju će redovito revidirati.

Članak 34.

Informacije

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere da bi informacije pružile:

(a) javnosti o ciljevima i glavnim komponentama sustava EMAS;

(b) organizacijama o sadržaju ove Uredbe.

2. Kad je primjereno, države članice koriste profesionalne publikacije, lokalne novine, promotivne kampanje ili druga funkcionalna sredstva da bi povećale opću svijest o sustavu EMAS.

Države članice mogu surađivati posebno s industrijskim udruženjima, organizacijama potrošača, organizacijama zaštite okoliša, sindikatima, lokalnim ustanovama i drugim zainteresiranim stranama.

Članak 35.**Promotivne aktivnosti**

1. Države članice provode aktivnosti za promicanje sustava EMAS. Te aktivnosti mogu obuhvaćati:

- (a) promicanje razmjene znanja i najbolje prakse o sustavu EMAS između svih relevantnih strana;
- (b) razvoj učinkovitih alata za promicanje sustava EMAS i njihovu razmjenu među organizacijama;
- (c) pružanje tehničke pomoći organizacijama u definiranju i provedbi njihovih marketinških aktivnosti vezanih uz sustav EMAS;
- (d) poticanje partnerstva između organizacija radi promicanja sustava EMAS.

2. Logotip sustava EMAS s registracijskim brojem mogu upotrebljavati nadležna tijela, tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola, državna tijela i ostale zainteresirane strane u marketinške i promotivne svrhe vezane uz sustav EMAS. U takvim slučajevima, iz uporabe logotipa sustava EMAS predviđenog u Prilogu V. ne smije se moći pretpostaviti da je korisnik registriran ako to nije slučaj.

Članak 36.**Promicanje sudjelovanja malih organizacija**

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za poticanje sudjelovanja malih organizacija, *inter alia*, tako da:

- (a) olakšavaju pristup informacijama i fondovima za potporu koji su posebno prilagođeni za njih;
- (b) osiguravaju da se njihovo sudjelovanje potiče razumnim iznosima naknada za registraciju;
- (c) promiču mjere tehničke pomoći.

Članak 37.**Klasteri i postupni pristup**

1. Države članice potiču lokalne vlasti da u suradnji s industrijskim udruženjima, gospodarskim komorama i drugim zainteresiranim stranama pružaju posebnu pomoć klasterima organizacija da bi ispunili zahtjeve za registraciju iz članka 4., 5. i 6.

Svaka organizacija iz klastera registrira se odvojeno.

2. Države članice potiču organizacije da provode sustav upravljanja okolišem. Potiču posebno pristup koji do registracije u sustav EMAS vodi korak po korak.

3. Sustavi uspostavljeni prema stavcima 1. i 2. djeluju s ciljem izbjegavanja nepotrebnih troškova za sudionike, posebno za male organizacije.

Članak 38.**Sustav EMAS i druge politike i instrumenti u Zajednici**

1. Ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo Zajednice, države članice razmatraju kako registraciju u sustav EMAS u skladu s ovom Uredbom:

- (a) uzeti u obzir u izradi novog zakonodavstva;
- (b) primijeniti kao alat za primjenu i provedbu zakonodavstva;
- (c) uzeti u obzir u javnoj nabavi i kupnji.

2. Ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo Zajednice, posebno zakonodavstvo o tržišnoj utakmici, porezima i državnim potporama, država članica prema potrebi poduzima mjere koje organizacijama omogućuju lakšu registraciju u sustavu EMAS i ostanak u njemu.

Te mjere mogu uključivati, *inter alia*, sljedeće:

- (a) regulatorne olakšice, u smislu da se za registriranu organizaciju smatra da poštuje određene zakonske odredbe koje se odnose na okoliš predviđene u drugim zakonskim instrumentima koje utvrđuju nadležne vlasti;
- (b) povoljniju regulativu, u smislu da se drugi zakonski instrumenti modificiraju tako da se opterećenja organizacija koje sudjeluju u sustavu EMAS ukidaju, smanjuju ili pojednostavnjuju s ciljem poticanja učinkovitog djelovanja tržišta i veće razine konkurentnosti.

Članak 39.**Naknade**

1. Države članice mogu zaračunavati naknade uzimajući u obzir sljedeće:

- (a) troškove koji nastaju u vezi s informacijama i pomoći koje organizacijama pružaju tijela koja države članice imenuju ili osnivaju s tim ciljem prema članku 32.;
- (b) troškove koji nastaju u vezi s akreditacijom, izdavanjem dozvola i nadzorom okolišnog procjenitelja;
- (c) troškove za registraciju, obnavljanje registracije, suspenziju i brisanje iz registra od strane nadležnih tijela, kao i dodatne troškove vođenja tih postupaka za organizacije izvan Zajednice.

Te naknade ne prelaze primjereni iznos i razmjerne su veličini organizacije i posla koji treba obaviti.

2. Države članice osiguravaju da su organizacije obaviještene o svim primjenjivim naknadama.

Članak 40.

Nepoštovanje

1. U slučaju nepoštovanja ove Uredbe, države članice poduzimaju odgovarajuće zakonske ili administrativne mjere.

2. Države članice uvode učinkovite odredbe protiv uporabe logotipa sustava EMAS kojom se krši ova Uredba.

Mogu se upotrijebiti odredbe uvedene u skladu s Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi trgovca u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu ⁽¹⁾.

Članak 41.

Obavješćivanje i izvješćivanje Komisije

1. Države članice obavješćuju Komisiju o strukturi i postupcima koji se odnose na funkcioniranje nadležnih tijela i tijela za akreditaciju i izdavanje dozvola i prema potrebi ažuriraju te informacije.

2. Svake dvije godine države članice dostavljaju Komisiji ažurirane informacije o mjerama poduzetim prema ovoj Uredbi.

U tim izvješćima države članice uvažavaju najnovije izvješće koje Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću prema članku 47.

POGLAVLJE VIII.

PRAVILA PRIMJENJIVA NA KOMISIJU

Članak 42.

Informacije

1. Komisija dostavlja informacije:

(a) javnosti o ciljevima i glavnim komponentama sustava EMAS;

(b) organizacijama o sadržaju ove Uredbe.

2. Komisija održava i javno objavljuje:

(a) registar okolišnih procjenitelja i registriranih organizacija;

(b) bazu podataka izjava o okolišu u elektroničkom obliku;

(c) bazu podataka najbolje prakse za sustav EMAS, što između ostalog uključuje učinkovite alate za promociju sustava EMAS i primjere tehničke pomoći organizacijama;

(d) popis resursa Zajednice za financiranje provedbe sustava EMAS i s njima povezanih projekata i aktivnosti.

Članak 43.

Suradnja i koordinacija

1. Komisija prema potrebi promiče suradnju između država članica, posebno s ciljem postizanja jednoobrazne i dosljedne primjene pravila u cijeloj Zajednici u pogledu sljedećeg:

(a) registracije organizacija;

(b) okolišnih procjenitelja;

(c) informacija i pomoći iz članka 32.

2. Ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo Zajednice o javnoj nabavi, Komisija i druge ustanove i tijela Zajednice prema potrebi upućuju na sustav EMAS ili druge priznate sustave upravljanja okolišem u skladu s člankom 45., ili njima ekvivalentne sustave, kao uvjet realizacije ugovora za radove i usluge.

Članak 44.

Integracija sustava EMAS u druge politike i instrumente u Zajednici

Komisija razmatra na koji način se registracija u sustav EMAS u skladu s ovom Uredbom može:

1. uzeti u obzir u izradi novog i reviziji postojećeg zakonodavstva, posebno u obliku regulatornih olakšica i povoljnije regulative kako se opisuje u članku 38. stavku 2.;

2. upotrijebiti kao alat u kontekstu primjene i provedbe zakonodavstva.

⁽¹⁾ SL L 149, 11.6.2005., str. 22.

Članak 45.**Odnos prema drugim sustavima upravljanja okolišem**

1. Države članice mogu Komisiji uputiti pisani zahtjev za priznavanje postojećih sustava upravljanja okolišem ili dijelova tih sustava koji su certificirani u skladu s odgovarajućim postupcima certificiranja za koje se na nacionalnoj i regionalnoj razini priznaje da su u skladu s odgovarajućim zahtjevima ove Uredbe.

2. Država članica u svojem zahtjevu može navesti relevantne dijelove sustava upravljanja okolišem i odgovarajuće zahtjeve iz ove Uredbe.

3. Države članice pružaju dokaz da su svi relevantni dijelovi dotičnog sustava upravljanja okolišem ekvivalentni ovoj Uredbi.

4. Nakon preispitivanja zahtjeva iz stavka 1. i djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 49. stavka 2., Komisija priznaje relevantne dijelove sustava upravljanja okolišem i zahtjeve za akreditaciju i izdavanje dozvola za certifikacijska tijela ako smatra da je država članica:

(a) u zahtjevu dovoljno jasno navela relevantne dijelove sustava upravljanja okolišem i odgovarajuće zahtjeve ove Uredbe;

(b) pružila zadovoljavajući dokaz da su svi dotični relevantni dijelovi sustava upravljanja okolišem ekvivalentni ovoj Uredbi.

5. Komisija objavljuje u *Službenom listu Europske unije* upute na priznate sustave upravljanja okolišem, uključujući relevantna poglavlja sustava EMAS iz Priloga I. na koji se te upute odnose i priznate uvjete za akreditaciju ili izdavanje dozvola.

Članak 46.**Izrada referentnih dokumenata i vodiča**

1. Savjetujući se s državama članicama i drugim zainteresiranim stranama Komisija izrađuje sektorske referentne dokumente koji obuhvaćaju:

(a) najbolju praksu upravljanja okolišem;

(b) okolišne pokazatelje za konkretne sektore;

(c) prema potrebi, mjerila izvrsnosti i sustave za ocjenjivanje i utvrđivanje razina te djelotvornosti.

Komisija može izrađivati i referentne dokumente koje će različiti sektori međusobno razmjenjivati.

2. Komisija uzima u obzir postojeće referentne dokumente i okolišne pokazatelje razvijene u skladu s drugim politikama i instrumentima zaštite okoliša u Zajednici ili s međunarodnim normama.

3. Komisija do kraja 2010. uspostavlja radni plan s indikativnim popisom sektora koji će se smatrati prioritarnim za donošenje sektorskih i međusektorskih referentnih dokumenata.

Radni plan javno se objavljuje i redovito ažurira.

4. U suradnji s Forumom nadležnih tijela Komisija izrađuje vodič za registraciju organizacija izvan Zajednice.

5. Komisija objavljuje priručnik za korisnike u kojem navodi koje je korake potrebno poduzeti za sudjelovanje u sustavu EMAS.

Taj je priručnik dostupan na svim službenim jezicima ustanova Europske unije i na internetu.

6. Dokumenti izrađeni u skladu sa stavcima 1. i 4. dostavljaju se na usvajanje. Te su mjere namijenjene izmjenama elemenata ove Uredbe koji nisu od presudne važnosti tako da je dopune i donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 49. stavka 3.

Članak 47.**Izvjешćivanje**

Svaki pet godina Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće koje sadrži informacije o radnjama i mjerama koje su poduzete prema ovom poglavlju i informacije koje je primila od država članica prema članku 41.

Izvješće obuhvaća procjenu utjecaja sustava na okoliš i trend u smislu broja sudionika.

POGLAVLJE IX.**ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 48.****Izmjena priloga**

1. Ako je potrebno ili primjereno, Komisija može mijenjati i dopunjavati priloge u svjetlu iskustva stečenog u funkcioniranju sustava EMAS, kao odgovor na uočene potrebe za smjernicama u pogledu ispunjavanja zahtjeva u sustavu EMAS i u svjetlu promjena u međunarodnim normama ili novih normi koje su relevantne za učinkovitost ove Uredbe.

2. Te su mjere namijenjene izmjenama elemenata ove Uredbe koji nisu od presudne važnosti i donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 49. stavka 3.

Članak 49.

Odborski postupak

1. Komisiji u radu pomaže Odbor.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, s obzirom na odredbe njezinog članka 8.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, s obzirom na odredbe njezinog članka 8.

Članak 50.

Preispitivanje

Komisija preispituje sustav EMAS u svjetlu iskustva stečenog tijekom njegovog funkcioniranja i razvoja na međunarodnoj razini do 11. siječnja 2015. U obzir uzima izvješća koja su Europskom parlamentu i Vijeću dostavljena u skladu s člankom 47.

Članak 51.

Stavljanje izvan snage i prijelazne odredbe

1. Sljedeći pravni akti se stavljaju izvan snage:
 - (a) Uredba (EZ) br. 761/2001;
 - (b) Odluka Komisije 2001/681/EZ od 7. rujna 2001. o smjernicama za provedbu Uredbe (EZ) br. 761/2001 Europskog parlamenta i Vijeća o dopuštanju dobrovoljnog sudjelovanja organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (sustav EMAS) ⁽¹⁾;
 - (c) Odluka Komisije 2006/193/EZ od 1. ožujka 2006. o utvrđivanju pravila, prema Uredbi (EZ) br. 761/2001 Europskog

parlamenta i Vijeća, o uporabi logotipa sustava EMAS u izuzetnim slučajevima pakiranja za prijevoz i tercijarnog pakiranja ⁽²⁾.

2. Odstupajući od odredaba stavka 1.:
 - (a) nacionalna tijela za akreditaciju i tijela za izdavanje dozvola ustanovljena prema Uredbi (EZ) br. 761/2001 nastavljaju obavljati svoje aktivnosti. Države članice modificiraju postupke koje tijela za akreditaciju i tijela za izdavanje dozvola primjenjuju u skladu s ovom Uredbom. Države članice osiguravaju da sustavi za provedbu modificiranih postupaka budu u potpunosti operativni do 11. siječnja 2011.;
 - (b) organizacije registrirane u skladu s Uredbom (EZ) br. 761/2001 ostaju upisane u registar sustava EMAS. Kod sljedeće verifikacije organizacije okolišni procjenitelj provjerava poštuje li organizacija nove zahtjeve ove Uredbe. Ako sljedeću verifikaciju treba provesti prije 11. srpnja 2010., u dogovoru s okolišnim procjeniteljem i nadležnim tijelima rok za sljedeću verifikaciju može se produžiti za najviše šest mjeseci;
 - (c) okolišni procjenitelji akreditirani u skladu s Uredbom (EZ) br. 761/2001 mogu nastaviti obavljati svoje aktivnosti u skladu sa zahtjevima koji se utvrđuju ovom Uredbom.
3. Upute na Uredbu (EZ) br. 761/2001 smatraju se uputama na ovu Uredbu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom utvrđenom u Prilogu VIII.

Članak 52.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana nakon objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. studenoga 2009.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednica
Å. TORSTENSSON

⁽¹⁾ SL L 247, 17.9.2001., str. 24.

⁽²⁾ SL L 70, 9.3.2006., str. 63.

PRILOG I.

ANALIZA UTJECAJA NA OKOLIŠ

Analiza utjecaja na okoliš obuhvaća sljedeća područja:

1. Utvrđivanje važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš.

Osim izrade popisa važećih zakonskih odredaba, organizacija mora navesti na koji način može dokazati da je usklađena s različitim zahtjevima.

2. Utvrđivanje svih izravnih i neizravnih aspekata okoliša sa značajnim učinkom na okoliš, koje prema potrebi treba kvalificirati i kvantificirati i objediniti u registar aspekata koji su prepoznati kao značajni.

Kad procjenjuje značaj aspekata okoliša, organizacija mora uzeti u obzir sljedeće elemente:

- i. rizik uzrokovanja štete za okoliš;
- ii. osjetljivost lokalnog, regionalnog ili globalnog okoliša;
- iii. veličinu, broj, učestalost i reverzibilnost aspekta ili učinka;
- iv. postojanje relevantnog zakonodavstva o okolišu i njegove odredbe;
- v. važnost za zainteresirane strane i zaposlenike organizacije.

(a) Izravni aspekti okoliša

Izravni aspekti okoliša povezuju se s djelatnostima, proizvodima i uslugama same organizacije nad kojima ona ima izravnu operativnu kontrolu.

Izravne aspekte svojih operacija moraju razmotriti sve organizacije.

Izravni aspekti okoliša odnose se, ali nisu ograničeni na:

- i. zakonske odredbe i ograničenja iz dozvola;
- ii. emisije u zrak;
- iii. ispuštanja u vodu;
- iv. proizvodnju, recikliranje, ponovnu uporabu, prijevoz i zbrinjavanje krutog i drugog otpada, posebno opasnog otpada;
- v. iskorištavanje i onečišćenje zemljišta;
- vi. iskorištavanje prirodnih resursa i sirovina (uključujući energiju);
- vii. uporabu aditiva i dodataka kao i poluproizvoda;
- viii. lokalne smetnje (buka, vibracije, smrad, prašina, vanjski izgled itd.);
- ix. probleme vezane uz promet (kako roba tako i usluga);
- x. rizike akcidenata u okolišu i učinaka na okoliš do kojih dolazi ili može doći zbog incidenata, akcidenata i mogućih izvanrednih situacija;
- xi. učinke na biološku raznolikost.

(b) Neizravni aspekti okoliša

Neizravni aspekti okoliša mogu proisteci iz interakcije između organizacije i trećih strana na koju organizacija koja podnosi zahtjev za registraciju u sustav EMAS može u razumnoj mjeri utjecati.

Za neindustrijske organizacije, primjerice lokalne vlasti ili financijske ustanove, bitno je da razmotre i aspekte okoliša koji se povezuju s njihovim matičnim poslovanjem. Nije dovoljno izraditi popis aspekata okoliša koji se ograničava na lokacije i poslovne prostore organizacije.

Ti aspekti obuhvaćaju, ali nisu ograničeni na:

- i. pitanja koja se odnose na životni vijek proizvoda (dizajn, razvoj, pakiranje, prijevoz, uporaba i uporaba/zbrinjavanje otpada);
- ii. kapitalna ulaganja, odobravanje kredita i usluge osiguranja;
- iii. nova tržišta;
- iv. odabir i komponente usluga (npr. prijevoz ili catering usluge);
- v. administrativne odluke i planiranje;
- vi. proizvode iz proizvodnog asortimana;
- vii. djelotvornost i prakse izvođača, podizvođača i dobavljača s obzirom na okoliš.

Organizacije moraju biti sposobne dokazati da su značajni aspekti okoliša koji se povezuju s njihovim postupcima nabave utvrđeni i da su značajni učinci na okoliš koji se povezuju s tim aspektima obuhvaćeni u sustavu upravljanja. Organizacija treba ulagati napore da bi osigurala da dobavljači koji djeluju u ime organizacije poštuju politiku zaštite okoliša organizacije u okviru aktivnosti koje izvršavaju na temelju ugovora.

U slučaju tih neizravnih aspekata okoliša organizacija mora razmotriti koliko može utjecati na te aspekte i koje mjere može poduzeti da bi umanjila učinak na okoliš.

3. Opis kriterija za procjenu značaja učinka na okoliš

Organizacija mora definirati kriterije za procjenu značaja aspekata okoliša svojih djelatnosti, proizvoda i usluga da bi odredila koji od njih imaju značajan učinak na okoliš.

U kriterijima koje organizacija usvoji mora se uzeti u obzir zakonodavstvo Zajednice; oni moraju biti iscrpni, moraju omogućavati da ih se neovisno provjerava i reproducira i moraju biti javno dostupni.

Elementi koje treba uzeti u obzir kod utvrđivanja kriterija za procjenu značaja aspekata okoliša dotične organizacije mogu obuhvaćati, ali nisu ograničeni na:

- (a) informacije o stanju okoliša da bi se utvrdilo koje bi djelatnosti, proizvodi i usluge organizacije mogli imati učinak na okoliš;
- (b) podatke koje organizacija posjeduje o potrošnji sirovina i energije, kao i rizicima vezanim za ispuštanje, proizvodnju otpada i emisije;
- (c) stajališta zainteresiranih strana;
- (d) zakonski uređene djelatnosti organizacije koje se odnose na okoliš;
- (e) djelatnosti nabave;
- (f) dizajn, razvoj, proizvodnju, distribuciju, servisiranje, uporabu, ponovnu uporabu, recikliranje i zbrinjavanje proizvoda organizacije;
- (g) djelatnosti organizacije koje s obzirom na zaštitu okoliša predstavljaju najveći trošak i koje su najkorisnije za okoliš.

Kod procjenjivanja značaja učinaka koje djelatnosti organizacije imaju na okoliš, organizacija mora misliti ne samo na redovne radne uvjete, već i na uvjete kod početka rada i zaustavljanja postrojenja i razumno predvidljiva izvanredna stanja. Mora se voditi računa o prethodnim, sadašnjim i planiranim djelatnostima.

4. Provjera svih postojećih praksi i postupaka upravljanja okolišem.
5. Procjena rezultata istrage o prethodnim incidentima.

PRILOG II.

Zahtjevi sustava upravljanja okolišem i dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje provode sustav EMAS

Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema sustavu EMAS jesu zahtjevi utvrđeni u odjeljku 4. norme EN ISO 14001:2004. Ti su zahtjevi prikazani u lijevom stupcu donje tablice koja čini dio A ovog Priloga.

Osim toga, od registriranih organizacija traži se da uzmu u obzir niz dodatnih elemenata koji su u izravnoj vezi s mnogima od elemenata u odjeljku 4. norme EN ISO 14001:2004. Ti su dodatni zahtjevi navedeni u desnom stupcu donje tablice koja čini dio B ovog Priloga.

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>Organizacije koje sudjeluju u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja (EMAS) moraju primjenjivati zahtjeve norme EN ISO 14001:2004 opisane u odjeljku 4. europske norme ⁽¹⁾ i u cijelosti su navedeni dalje u tekstu:</p> <p>A. Zahtjevi sustava upravljanja okolišem</p> <p>A.1. Opći zahtjevi</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, dokumentirati, provoditi, održavati i stalno unapređivati sustav upravljanja okolišem u skladu sa zahtjevima ove međunarodne norme i odrediti na koji će način ispunjavati te zahtjeve.</p> <p>Organizacija mora definirati i dokumentirati područje primjene svojeg sustava upravljanja okolišem.</p> <p>A.2. Politika zaštite okoliša</p> <p>Uprava mora definirati politiku zaštite okoliša organizacije i osigurati da u okviru definiranog područja primjene njezinog sustava upravljanja okolišem ta politika:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) bude primjerena vrsti i veličini njezinih djelatnosti, proizvoda i usluga i njihovim učincima na okoliš; (b) obuhvaća obvezu trajnog unapređivanja i obvezu sprečavanja onečišćenja; (c) obuhvaća obvezu poštivanja važećih zakonskih odredaba i drugih zahtjeva na koje se organizacija obvezala, a koji se odnose na njezine aspekte okoliša; (d) osigurava okvir za postavljanje i preispitivanje općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša; (e) bude dokumentirana, da se provodi i održava; (f) bude poznata svim osobama koje rade za organizaciju ili u njezino ime; i (g) bude dostupna javnosti. 	

⁽¹⁾ Reproduciranje teksta u ovom Prilogu odobrio je Europski odbor za normizaciju (CEN). Potpuni tekst može se kupiti kod nacionalnih tijela za norme čiji je popis naveden u ovom Prilogu. Reproduciranje ovog Priloga u komercijalne svrhe nije dozvoljeno.

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>A.3. Planiranje</p> <p>A.3.1. Aspekti okoliša</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka za:</p> <p>(a) utvrđivanje aspekata okoliša svojih djelatnosti, proizvoda i usluga u okviru definiranog područja primjene svojeg sustava upravljanja okolišem koje može kontrolirati i onih aspekata okoliša na koje može utjecati uzimajući u obzir planirani razvoj ili nova dostignuća, ili nove ili modificirane djelatnosti, proizvode i usluge; i</p> <p>(b) određivanje onih aspekata koji imaju ili mogu imati jedan ili više značajnih učinaka na okoliš (tj. značajnih aspekata okoliša).</p> <p>Te informacije organizacija mora dokumentirati i redovito ažurirati.</p> <p>Organizacija mora osigurati da značajni aspekti okoliša budu uzeti u obzir kod uspostavljanja, provedbe i održavanja svojeg sustava upravljanja okolišem.</p> <p>A.3.2. Zakonske odredbe i drugi zahtjevi</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka:</p> <p>(a) da bi utvrdila važeće zakonske odredbe i druge zahtjeve na koje se obvezala, a koji se odnose na njezine aspekte okoliša, i da bi joj te odredbe i zahtjevi bili dostupni; i</p> <p>(b) da bi odredila na koji se način ti zahtjevi primjenjuju na njezine aspekte okoliša.</p> <p>Organizacija mora osigurati da su te zakonske odredbe i drugi zahtjevi na koje se organizacija obvezala uzeti u obzir u uspostavljanju, provođenju i održavanju njezinog sustava upravljanja okolišem.</p>	<p>B.1. Analiza utjecaja na okoliš</p> <p>Organizacije moraju provesti uvodnu analizu utjecaja na okoliš kako je predviđena u Prilogu I. s ciljem utvrđivanja i evaluacije svojih aspekata okoliša i utvrđivanja važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš.</p> <p>Organizacije izvan Zajednice isto tako moraju navesti uputu na zakonske odredbe koje se odnose na okoliš primjenjive na slične organizacije u državama članicama u kojima planiraju podnijeti zahtjev.</p> <p>B.2. Poštovanje zakonodavstva</p> <p>Organizacije koje se žele registrirati u sustavu EMAS moraju biti sposobne dokazati da:</p> <p>(1) su tijekom analize utjecaja na okoliš prema Prilogu I. utvrdile sve važeće zakonske odredbe koje se odnose na okoliš i da su upoznate s njihovim implikacijama na organizaciju;</p> <p>(2) osiguravaju poštivanje zakonodavstva o okolišu, uključujući dozvole i ograničenja postavljena u dozvolama; i</p> <p>(3) imaju uvedene postupke koji im omogućuju da te zahtjeve trajno ispunjavaju.</p>

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>A.3.3. Opći i pojedinačni ciljevi i program(i)</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati dokumentirane opće i pojedinačne ciljeve zaštite okoliša na relevantnim funkcijama i razinama u organizaciji.</p> <p>Opći i pojedinačni ciljevi moraju biti mjerljivi kad je to moguće i usklađeni s politikom zaštite okoliša, što obuhvaća opredjeljenje za sprečavanje onečišćenja, za poštivanje važećih zakonskih odredaba i drugih zahtjeva na koje se organizacija obvezala, kao i opredjeljenje za neprekidno unapređivanje.</p> <p>Kod utvrđivanja i preispitivanja svojih općih i pojedinačnih ciljeva, organizacija mora uzeti u obzir važeće zakonske odredbe i druge zahtjeve na koje se organizacija obvezala, kao i njihove značajne aspekte okoliša. Isto tako mora uzeti u obzir i svoje tehnološke opcije, svoje financijske, operativne i poslovne zahtjeve te stajališta zainteresiranih strana.</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više programa za ostvarivanje svojih općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša. Program(i) mora(ju) obuhvaćati:</p> <p>(a) određivanje odgovornosti za ostvarivanje općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša na relevantnim funkcijama i razinama u organizaciji; i</p> <p>(b) sredstva i vremenski okvir za njihovo ostvarivanje.</p> <p>A.4. Provedba i funkcioniranje</p> <p>A.4.1. Resursi, uloge, odgovornosti i ovlasti</p> <p>Rukovodstvo mora osigurati dostupnost resursa bitnih za uspostavu, provedbu, održavanje i unapređivanje sustava upravljanja okolišem. Resursi obuhvaćaju ljudski potencijal i specijalizirane vještine, organizacijsku infrastrukturu, tehnološke i financijske resurse.</p>	<p>B.3. Djelotvornost s obzirom na okoliš</p> <p>(1) Organizacije moraju biti sposobne dokazati da u svojem sustavu upravljanja i postupcima revizije uzimaju u obzir stvarnu okolišnu djelotvornost organizacije s obzirom na izravne i neizravne aspekte utvrđene u analizi utjecaja na okoliš prema Prilogu I.</p> <p>(2) Djelotvornost organizacije u odnosu na njene opće i pojedinačne ciljeve zaštite okoliša mora se vrednovati kao dio procesa preispitivanja upravljanja. Organizacija se isto tako mora obvezati na neprekidno unapređivanje svoje djelotvornosti s obzirom na okoliš. Da bi to postigla, svoje mjere može temeljiti na lokalnim, regionalnim i nacionalnim programima zaštite okoliša.</p> <p>(3) Sredstva za ostvarenje općih i pojedinačnih ciljeva ne mogu biti ciljevi zaštite okoliša. Ako organizacija obuhvaća jednu ili više lokacija, svaka lokacija na koju se primjenjuje sustav EMAS mora zadovoljavati sve zahtjeve sustava EMAS uključujući neprekidno unapređivanje djelotvornosti s obzirom na okoliš prema definiciji iz članka 2. stavka 2.</p>

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>Da bi se lakše postiglo učinkovito upravljanje okolišem, zahtijeva se da uloge, odgovornosti i ovlasti budu definirane, dokumentirane i priopćene.</p> <p>Uprava organizacije mora imenovati jednog ili više posebnih predstavnika koji, neovisno o drugim odgovornostima, moraju imati definirane zadaće, odgovornosti i ovlasti na temelju kojih:</p> <p>(a) osiguravaju da je sustav upravljanja okolišem uspostavljen, da se provodi i održava u skladu sa zahtjevima ove međunarodne norme;</p> <p>(b) upravi na pregled dostavljaju izvješća o djelotvornosti sustava upravljanja okolišem, uključujući preporuke za unapređivanje.</p> <p>A.4.2. Stručnost, izobrazba, podizanje svijesti</p> <p>Organizacija mora osigurati da svaka (sve) osoba(-e) koja (koje) za nju ili u njezino ime obavlja(ju) zadaće koje potencijalno mogu uzrokovati jedan ili više značajnih učinaka na okoliš koje je organizacija utvrdila bude (budu) stručna(-e) na temelju odgovarajućeg školovanja, izobrazbe ili iskustva i mora čuvati s tim povezane zapise.</p> <p>Organizacija mora utvrditi potrebe za izobrazbom vezano uz svoje aspekte okoliša i svoj sustav upravljanja okolišem. Mora osigurati izobrazbu ili poduzeti druge radnje da bi zadovoljila te potrebe i mora čuvati zapise o tome.</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka kojima osobe koje rade za nju ili u njezino ime postaju svjesne:</p> <p>(a) važnosti usklađenosti s politikom zaštite okoliša, s postupcima i zahtjevima sustava upravljanja okolišem;</p>	<p>B.4. Angažman zaposlenika</p> <p>(1) Organizacija treba potvrditi da je aktivni angažman zaposlenika pokretačka snaga i preduvjet za trajno i uspješno unapređivanje zaštite okoliša kao i ključni resurs za unapređivanje djelotvornosti s obzirom na okoliš i najbolja metoda za uspješnu ugradnju sustava upravljanja okolišem i njegovu reviziju u organizaciji.</p> <p>(2) Izraz „sudjelovanje zaposlenika” istodobno obuhvaća i sudjelovanje zaposlenika pojedinaca i njihovih predstavnika, kao i njihovu obaviještenost. Stoga sudjelovanje zaposlenika treba osigurati na svim razinama. Organizacija treba potvrditi da su opredjeljenje, prihvaćanje i aktivna potpora od strane rukovodstva preduvjet za uspjeh tih procesa. U tom kontekstu mora se naglasiti da su povratne informacije koje rukovodstvo upućuje zaposlenicima neophodne.</p>

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>(b) značajnih aspekata okoliša i s njima povezanih stvarnih ili potencijalnih učinaka koji se povezuju s njihovim radom, kao i koristi koje unaprijeđena osobna djelotvornost zaposlenika predstavlja za okoliš;</p> <p>(c) svoje uloge i odgovornosti u ostvarivanju usklađenosti sa zahtjevima sustava upravljanja okolišem; i</p> <p>(d) potencijalnih posljedica odstupanja od navedenih postupaka.</p> <p>A.4.3. Komunikacija</p> <p>S obzirom na svoje aspekte okoliša i sustav upravljanja okolišem, organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka za:</p> <p>(a) unutarnju komunikaciju između raznih razina i funkcija u organizaciji;</p> <p>(b) prihvat, dokumentiranje i odgovor na relevantno priopćenje vanjskih zainteresiranih strana.</p> <p>Organizacija mora odlučiti hoće li o svojim značajnim aspektima okoliša davati priopćenja izvan organizacije, a svoju odluku mora dokumentirati. Ako odluči da daje priopćenja izvan organizacije, organizacija mora utvrditi i primijeniti jednu ili više metoda za takvo priopćavanje.</p>	<p>(3) Povrh ovih zahtjeva, zahtijeva se da zaposlenici budu uključeni u proces koji ima za cilj stalno unapređivanje djelotvornosti organizacije s obzirom na okoliš kroz:</p> <p>(a) uvodnu analizu utjecaja na okoliš, analizu <i>statusa quo</i>, kao i u prikupljanju i verifikaciji informacija;</p> <p>(b) uspostavljanje i provođenje sustava upravljanja okolišem i revizije koji unapređuje djelotvornost u pogledu okoliša;</p> <p>(c) odbore za okoliš koji prikupljaju informacije i osiguravaju sudjelovanje referenta za okoliš/predstavnik rukovodstva i zaposlenika i njihovih predstavnika;</p> <p>(d) zajedničke radne skupine za akcijski program za okoliš i reviziju zaštite okoliša;</p> <p>(e) sastavljanje izvjava o okolišu.</p> <p>(4) U tu svrhu treba koristiti odgovarajuće oblike sudjelovanja kao što je sustav knjige prijedloga ili rad u projektnim radnim skupinama ili odborima za okoliš. Organizacije moraju uzeti na znanje smjernice Komisije o najboljoj praksi na tom području. Ako oni to zahtijevaju, i predstavnici zaposlenika moraju se pridružiti.</p>
	<p>B.5. Komunikacija</p> <p>(1) Organizacije moraju biti sposobne dokazati da u pogledu učinaka svojih djelatnosti, proizvoda i usluga na okoliš imaju otvoreni dijalog s javnošću i drugim zainteresiranim stranama, posebno lokalnim zajednicama i svojim kupcima, da bi utvrdile što javnost i druge zainteresirane strane smatraju zabrinjavajućim.</p>

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>A.4.4. Dokumentacija</p> <p>Dokumentacija sustava upravljanja okolišem obuhvaća:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) politiku, opće i pojedinačne ciljeve zaštite okoliša; (b) opis područja primjene sustava upravljanja okolišem; (c) opis glavnih elemenata sustava upravljanja okolišem i njihovih interakcija, i upute na odgovarajuće dokumente; (d) dokumente, uključujući zapise, koji se traže prema ovoj međunarodnoj normi; i (e) dokumente, uključujući zapise, za koje organizacija utvrdi da su nužni da se osigura učinkovito planiranje, funkcioniranje i kontrola procesa povezanih s njezinim značajnim aspektima okoliša. <p>A.4.5. Upravljanje dokumentima</p> <p>Dokumentima propisanim sustavom upravljanja okolišem i ovom međunarodnom normom mora se upravljati. Zapisi su posebna vrsta dokumenata i njima se mora upravljati u skladu sa zahtjevima navedenim u točki A.5.4.</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka kojima:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dokumente odobrava kao odgovarajuće prije izdavanja; (b) dokumente revidira i prema potrebi ažurira i ponovno odobrava; (c) osigurava da su izmjene i aktualni status revizije dokumenata identificirani; (d) osigurava da su relevantne verzije primjenjivih dokumenata dostupne na mjestima uporabe; (e) osigurava da dokumenti ostanu čitljivi i lako prepoznatljivi; (f) osigurava da su dokumenti vanjskog podrijetla za koje organizacija utvrdi da su nužni za planiranje i funkcioniranje sustava upravljanja okolišem identificirani, a njihova distribucija kontrolirana; i (g) sprečava slučajnu uporabu zastarjelih dokumenata i, ako su iz bilo kojeg razloga oni zadržani, na njih primjenjuje odgovarajuću identifikaciju. 	<ul style="list-style-type: none"> (2) Otvorenost, transparentnost i redovno dostavljanje informacija bitnih za okoliš ključni su čimbenici po kojima se sustav EMAS razlikuje od ostalih sustava. Ti su čimbenici važni za organizaciju jer pridonose stjecanju povjerenja zainteresiranih strana. (3) Sustav EMAS osigurava fleksibilnost koja organizacijama omogućava da relevantne informacije usmjere prema posebnim skupinama uz istodobno osiguravanje da sve informacije budu dostupne svima koji ih traže.

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>A.4.6. Upravljanje operacijama</p> <p>Da bi osigurala da se operacije povezane sa značajnim aspektima okoliša utvrđenim u skladu s njezinom politikom i općim i pojedinačnim ciljevima zaštite okoliša provode pod točno određenim uvjetima, organizacija te operacije mora utvrditi i planirati tako da:</p> <p>(a) uspostavi, provodi i održava jedan ili više dokumentiranih postupaka za upravljanje situacijama u kojima bi njihov izostanak mogao dovesti do odstupanja od politike i općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša; i</p> <p>(b) u postupku ili postupcima utvrdi radne kriterije; i</p> <p>(c) uspostavi, provodi i održava jedan ili više postupaka u vezi s utvrđenim značajnim aspektima okoliša za robu i usluge koje organizacija koristi i da o primjenjivim postupcima i zahtjevima obavješćuje dobavljače i izvođače.</p> <p>A.4.7. Pripremljenost i reakcija na izvanredne situacije</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka da bi utvrdila potencijalne izvanredne situacije i potencijalne akcidente koji mogu imati jedan ili više učinaka na okoliš i da bi navela kako će na njih reagirati.</p> <p>Organizacija mora reagirati na stvarne izvanredne situacije i akcidente i spriječiti ili ublažiti s njima povezane štetne učinke na okoliš.</p> <p>Organizacija mora periodično pregledavati i prema potrebi revidirati svoje postupke o pripremljenosti za hitne slučajeve i reakcije na njih, posebno nakon javljanja akcidenata i izvanrednih situacija.</p> <p>Organizacija isto tako te postupke mora periodično ispiti- vati kad je to moguće.</p> <p>A.5. Provjera</p> <p>A.5.1. Praćenje i mjerenje</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka za redovito praćenje i mjerenje ključnih karakteristika svojih operacija koje mogu imati značajan učinak na okoliš. Taj postupak ili postupci moraju obuhvaćati dokumentiranje informacija koje omogućuju praćenje izvršavanja operacija, primjenjivih operativnih kontrola i usklađenosti s općim i pojedinačnim ciljevima zaštite okoliša organizacije.</p> <p>Organizacija mora osigurati da se koristi i održava umjereni ili verificirana oprema za praćenje i mjerenje i mora čuvati s tim povezane zapise.</p> <p>A.5.2. Evaluacija usklađenosti</p> <p>A.5.2.1. U skladu sa svojim opredjeljenjem za postizanje usklađenosti, organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka za periodičnu evaluaciju usklađenosti s važećim zakonskim odredbama.</p>	

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>Organizacija mora voditi zapise o rezultatima periodičnih evaluacija.</p> <p>A.5.2.2. Organizacija mora evaluirati usklađenost s drugim zahtjevima koje je preuzela. Ako želi, organizacija može kombinirati tu evaluaciju s evaluacijom usklađenosti sa zakonskim odredbama iz A.5.2.1. ili može uspostaviti zasebni postupak ili postupke.</p> <p>Organizacija mora voditi zapise o rezultatima periodičnih evaluacija.</p> <p>A.5.3. Neusklađenost, korektivna odnosno preventivna radnja</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka za postupanje sa stvarnom ili potencijalnom neusklađenosti ili neusklađenostima i za poduzimanje korektivne odnosno preventivne radnje. U postupku ili postupcima mora definirati zahtjeve za:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) utvrđivanje i ispravljanje jedne ili više neusklađenosti i poduzimanje radnji za ublažavanje njezinih ili njihovih učinaka na okoliš; (b) provođenje istrage o jednoj ili više neusklađenosti, utvrđujući njezine ili njihove uzroke i poduzimanje radnji radi izbjegavanja njezinog ili njihovog ponovnog pojavljivanja; (c) evaluaciju potrebe za radnjom ili radnjama za sprečavanje neusklađenosti i provedbu odgovarajućih radnji s ciljem izbjegavanja njihovog ponovnog pojavljivanja; (d) bilježenje rezultata poduzetih korektivnih radnji odnosno preventivnih radnji; i (e) preispitivanje učinkovitosti poduzetih korektivnih radnji odnosno preventivnih radnji. Poduzete radnje moraju biti primjerene ozbiljnosti problema i uočenim učincima na okoliš. <p>Organizacija mora osigurati da su u dokumentaciju sustava upravljanja okolišem unesene potrebne izmjene.</p> <p>A.5.4. Upravljanje zapisima</p> <p>Organizacija mora uspostaviti i održavati zapise potrebne za dokazivanje usklađenosti sa zahtjevima njezinog sustava upravljanja okolišem i ove međunarodne norme, kao i zapise o postignutim rezultatima.</p> <p>Organizacija mora uspostaviti, provoditi i održavati jedan ili više postupaka za identifikaciju, skladištenje, zaštitu, pretraživanje, držanje i odlaganje zapisa.</p> <p>Zapisi moraju biti trajno čitljivi, prepoznatljivi i sljedivi.</p>	

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>A.5.5. Unutarnja revizija</p> <p>Organizacija mora osigurati da se unutarnje revizije sustava upravljanja okolišem provode u planiranim intervalima da bi:</p> <p>(a) odredila je li sustav upravljanja okolišem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — usklađen s planiranim ustrojem upravljanja okolišem, uključujući i zahtjeve ove međunarodne norme, i — proveden i održava li se propisno; i <p>(b) da bi rukovodstvu osigurala informacije o rezultatima revizija.</p> <p>Program ili programe revizije organizacija mora planirati, uspostaviti, provoditi i održavati uzimajući u obzir važnost dotične operacije (dotičnih operacija) za okoliš i rezultate prethodnih revizija.</p> <p>Zahtijeva se da se uspostavi, provede i održava jedan ili više postupaka za reviziju koji obuhvaćaju:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odgovornosti i zahtjeve u pogledu planiranja i provođenja revizija, izvješćivanja o rezultatima i čuvanja odgovarajućih zapisa, — utvrđivanje kriterija, opsega, učestalosti i metoda revizije. <p>Zahtijeva se da se odabirom revizora i provođenjem revizije osigura objektivno i nepristrano provođenje revizije.</p> <p>A.6. Analiza koju provodi rukovodstvo</p> <p>Uprava mora analizirati sustav upravljanja okolišem organizacije u planiranim intervalima da bi osigurala da uvijek bude odgovarajući, prikladan i učinkovit. Analiza obuhvaća procjenu prilika za unapređivanje i potrebe za izmjenu sustava upravljanja okolišem, uključujući politiku i opće i pojedinačne ciljeve zaštite okoliša.</p> <p>Zapisi o analizama koje provodi rukovodstvo moraju se čuvati.</p> <p>Podloge za analize koje provodi rukovodstvo moraju obuhvaćati:</p> <p>(a) rezultate unutarnjih revizija i evaluacija usklađenosti sa zakonskim odredbama i drugim zahtjevima koje je organizacija preuzela;</p> <p>(b) priopćenje ili priopćenja vanjskih zainteresiranih strana, uključujući i reklamacije;</p> <p>(c) djelotvornost organizacije s obzirom na okoliš;</p> <p>(d) stupanj u kojem su opći i pojedinačni ciljevi zaštite okoliša ostvareni;</p> <p>(e) status korektivnih odnosno preventivnih radnji;</p> <p>(f) mjere koje su uslijedile nakon prethodnih analiza koje je provelo rukovodstvo;</p>	

DIO A Zahtjevi sustava upravljanja okolišem prema normi EN ISO 14001:2004	DIO B Dodatni elementi koje trebaju uzeti u obzir organizacije koje primjenjuju sustav EMAS
<p>(g) promjenjive okolnosti, uključujući razvoj zakonskih odredaba i drugih zahtjeva povezanih s aspektima okoliša organizacije; i</p> <p>(h) preporuke za unapređenje.</p> <p>Nakon provedene analize rukovodstvo mora donijeti eventualne odluke i poduzeti mjere povezane s eventualnim izmjenama politike zaštite okoliša, općih i pojedinačnih ciljeva i drugih elemenata sustava upravljanja okolišem u skladu s opredjeljenjem za stalno unapređivanje.</p> <p>Popis nacionalnih tijela za normizaciju</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)</p> <p>FR: AFNOR (Association Française de Normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution).</p>	<p>Dodatni popis nacionalnih tijela za normizaciju</p> <p>Nacionalna tijela za normizaciju u državama članicama koja nisu obuhvaćena normom EN ISO 14001:2004:</p> <p>BG: BDS (Български институт за стандартизация);</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România).</p> <p>Nacionalna tijela za normizaciju u državama članicama u kojima je nacionalno tijelo za normizaciju navedeno u normi EN ISO 14001:2004 zamijenjeno:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).</p>

PRILOG III.

UNUTARNJA REVIZIJA ZAŠTITE OKOLIŠA

A. Program revizije i učestalost revizije

1. Program revizije

Program revizije mora biti jamstvo da rukovodstvo organizacije raspolaže informacijama koje su mu potrebne za analizu djelotvornosti organizacije s obzirom na okoliš i učinkovitosti sustava upravljanja okolišem te da bi moglo dokazati da ih ima pod kontrolom.

2. Ciljevi programa revizije

Ciljevi moraju obuhvaćati posebno procjenu postojećih sustava upravljanja i utvrđivanje usklađenosti s politikom i programom organizacije, što mora obuhvatiti usklađenost s relevantnim regulatornim zahtjevima u pogledu okoliša.

3. Opseg programa revizije

Sveukupni opseg pojedinačnih revizija ili prema potrebi svake faze revizijskog ciklusa mora biti jasno definiran i u njemu mora biti izričito navedeno:

- (a) područja koja obuhvaća;
- (b) aktivnosti koje se revidiraju;
- (c) kriteriji okoliša koje treba uzeti u obzir;
- (d) razdoblje koje je obuhvaćeno revizijom.

Revizija zaštite okoliša obuhvaća provjeru činjeničnih podataka potrebnih za evaluaciju djelotvornosti s obzirom na okoliš.

4. Učestalost revizije

Revizija ili revizijski ciklus kojim su obuhvaćene sve djelatnosti organizacije mora se završiti, prema potrebi, u intervalima od najviše tri godine, odnosno četiri godine ako se primjenjuje izuzeće predviđeno člankom 7. Koliko se često neka djelatnost revidira ovisit će o:

- (a) naravi, veličini i složenosti djelatnosti;
- (b) značaju povezanih učinaka na okoliš;
- (c) važnosti i hitnosti rješavanja problema otkrivenih u prethodnim revizijama;
- (d) povijesti problema u pogledu okoliša.

Zahtijeva se da se revizija složenijih djelatnosti sa značajnijim učincima na okoliš provodi češće.

Organizacija mora provoditi revizije najmanje na godišnjoj osnovi jer će time svojem rukovodstvu i okolišnom procjenitelju lakše dokazati da svoje značajne aspekte okoliša drži pod kontrolom.

Organizacija mora provoditi revizije s obzirom na:

- (a) djelotvornost organizacije u pogledu okoliša; i
- (b) svoje poštivanje važećih zakonskih obveza koje se odnose na okoliš.

B. Aktivnosti revizije

Aktivnosti revizije moraju obuhvatiti razgovore s osobljem, inspekciju radnih uvjeta i opreme i pregledavanje zapisa, pisanih postupaka i ostale relevantne dokumentacije s ciljem evaluacije okolišne djelotvornosti djelatnosti koja je predmet revizije radi utvrđivanja zadovoljava li ona važeće norme, propise ili postavljene opće i pojedinačne ciljeve zaštite okoliša i je li postojeći sustav za upravljanje odgovornostima za okoliš učinkovit i primjeren. Za utvrđivanje učinkovitosti cjelokupnog sustava upravljanja treba provoditi, *inter alia*, nasumične provjere poštovanja tih kriterija.

Postupak revizije obuhvaća posebno sljedeće korake:

- (a) razumijevanje sustava upravljanja;
- (b) procjenu prednosti i slabosti sustava upravljanja;
- (c) prikupljanje relevantnih dokaza;
- (d) evaluaciju nalaza revizije;
- (e) sastavljanje zaključaka revizije;
- (f) priopćavanje nalaza i zaključaka revizije.

C. Priopćavanje nalaza i zaključaka revizije

Temeljni ciljevi pisanih izvješća revizije su:

- (a) dokumentirati opseg revizije;
 - (b) pružiti rukovodstvu informacije o razini usklađenosti s politikom zaštite okoliša organizacije i napretku koji organizacija ostvaruje po pitanju okoliša;
 - (c) pružiti rukovodstvu informacije o učinkovitosti i pouzdanosti načina na koji je ustrojeno praćenje učinaka organizacije na okoliš;
 - (d) prema potrebi, dokazati da je potrebna korektivna radnja.
-

PRILOG IV.

PRIOPĆAVANJE INFORMACIJA BITNIH ZA OKOLIŠ

A. Uvod

Informacije bitne za okoliš moraju biti predstavljene na jasan i dosljedan način u elektroničkom ili pisanom obliku.

B. Izjava o okolišu

Izjava o okolišu mora sadržavati minimalno dolje navedene elemente i ispunjavati minimalne zahtjeve kako su dolje navedeni:

- (a) jasan i nedvosmislen opis organizacije koja se registrira u sustavu EMAS i sažetak njezinih djelatnosti, proizvoda i usluga i, ako je primjereno, njezin odnos s roditeljskim organizacijama;
- (b) politiku zaštite okoliša organizacije i kratki opis njezinog sustava upravljanja okolišem;
- (c) opis svih značajnih izravnih i neizravnih aspekata okoliša koji rezultiraju značajnim učincima na okoliš i objašnjenje naravi učinaka u odnosu na te aspekte (Prilog I.2.);
- (d) opis općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša u odnosu na značajne aspekte okoliša i učinke na okoliš;
- (e) sažetak dostupnih podataka o uspješnosti organizacije u ostvarivanju njezinih općih i pojedinačnih ciljeva zaštite okoliša s obzirom na njezine značajne učinke na okoliš. Podaci se moraju odnositi na ključne pokazatelje i druge relevantne postojeće okolišne pokazatelje kako su navedeni u odjeljku C;
- (f) druge čimbenike koji karakteriziraju djelotvornost organizacije s obzirom na okoliš, posebno u pogledu zakonskih odredaba u vezi s njihovim značajnim učincima na okoliš;
- (g) uputu na važeće zakonske odredbe koje se odnose na okoliš;
- (h) naziv i broj akreditacije ili dozvole okolišnog procjenitelja i datum validacije.

Ažurirana izjava o okolišu mora minimalno sadržavati elemente i ispunjavati minimalne zahtjeve predviđene u točkama (e) do (h).

C. Ključni pokazatelji i drugi relevantni postojeći okolišni pokazatelji

1. Uvod

Kako u izvaji tako i u ažuriranoj izvaji o okolišu, organizacije moraju priopćiti ključne pokazatelje u mjeri u kojoj se oni odnose na izravne aspekte okoliša organizacije i druge postojeće relevantne okolišne pokazatelje kako se navodi dalje u tekstu.

Dokument mora sadržavati podatke o stvarnom utrošku/učinku. Ako bi otkrivanje podataka narušilo povjerljivost komercijalnih ili industrijskih informacija organizacije, kad je ta povjerljivost propisana nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Zajednice radi zaštite legitimnog gospodarskog interesa, organizaciji se može dozvoliti da u dokumentu te informacije indeksira, primjerice tako da utvrdi početnu godinu (s indeksom 100) od koje bi se navodio razvoj stvarnog utroška/učinka.

Pokazatelji moraju:

- (a) odraziti točnu procjenu djelotvornosti organizacije s obzirom na okoliš;
- (b) biti razumljivi i nedvosmisleni;

- (c) omogućiti usporedbu djelatnosti organizacije s obzirom na okoliš u jednoj godini u odnosu na drugu, radi procjene kako se ta djelatnost razvija;
- (d) prema potrebi, omogućiti usporedbu sa sektorskim, nacionalnim ili regionalnim referentnim vrijednostima;
- (e) prema potrebi, omogućiti usporedbu s regulatornim zahtjevima.

2. Ključni pokazatelji

- (a) Ključni pokazatelji moraju biti primjenjivi na sve vrste organizacija. Usmjereni su na djelatnost u sljedećim ključnim područjima bitnim za okoliš:
 - i. energetska efikasnost;
 - ii. racionalno iskorištavanje sirovina;
 - iii. voda;
 - iv. otpad;
 - v. biološka raznolikost; i
 - vi. emisije.

Kad organizacija zaključi da jedan ili više ključnih pokazatelja nije relevantno za njezine značajne izravne aspekte okoliša, organizacija ne mora priopćavati informacije o tim ključnim pokazateljima. Organizacija mora dati obrazloženje u tom smislu pozivajući se na svoju analizu utjecaja na okoliš.

- (b) Svaki ključni pokazatelj sastoji se od:
 - i. izraza A koji pokazuje ukupni godišnji utrošak/učinak u danom sektoru;
 - ii. izraza B koji pokazuje sveukupnu godišnju proizvodnju organizacije; i
 - iii. izraza R koji pokazuje omjer A/B.

Svaka organizacija mora priopćiti informacije o sva 3 elementa za svaki pokazatelj.

- (c) Element pokazatelja koji izražava ukupni godišnji utrošak/učinak u danom sektoru, izraz A, obuhvaća sljedeće:
 - i. za energetska efikasnost:
 - podatke koji se odnose na „ukupnu uporabu izravne energije”, odnosno ukupnu godišnju potrošnju energije izraženu u MWh ili GJ,
 - podatke koji se odnose na „ukupnu uporabu obnovljive energije”, odnosno postotak ukupne godišnje potrošnje energije (električne i toplinske) koji organizacija proizvede iz obnovljivih izvora energije;
 - ii. za racionalno iskorištavanje sirovina:
 - podatke koji se odnose na „ukupni godišnji maseni protok raznih upotrijebljenih sirovina” (isključujući energetske vektore i vodu) izražen u tonama;
 - iii. za vodu:
 - podatke koji se odnose na „ukupnu godišnju potrošnju vode” izraženu u m³;
 - iv. za otpad:
 - podatke koji se odnose na „ukupnu godišnju proizvodnju otpada” specificiranu po vrsti, izraženu u tonama,
 - podatke koji se odnose na „ukupnu godišnju proizvodnju opasnog otpada” izraženu u kilogramima ili tonama;

v. za biološku raznolikost:

- podatke koji se odnose na „upotrebu zemljišta” izraženu u m² izgrađene površine;

vi. za emisije:

- podatke koji se odnose na „ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova”, uključujući minimalno emisije CO₂, CH₄, N₂O, HFC, PFC i SF₆, izražene u tonama ekvivalenta CO₂,
- podatke koji se odnose na „ukupnu godišnju emisiju u zrak”, uključujući minimalno emisije SO₂, NO_x i PM, izraženu u kilogramima ili tonama.

Za izražavanje sveukupnog godišnjeg utroška/učinka za dani sektor, uz gore navedene pokazatelje organizacija može koristiti i druge pokazatelje.

(d) Pokazatelj sveukupne godišnje proizvodnje organizacije, izraz B, isti je za sve sektore, ali je prilagođen različitim vrstama organizacija u zavisnosti o vrsti njihove djelatnosti i o njemu se izvješćuje kako slijedi:

- za organizacije koje djeluju u proizvodnom sektoru (industrija) podatak mora pokazivati ukupnu godišnju bruto dodanu vrijednost izraženu u milijunima eura (EUR Mio) ili ukupnu godišnju fizičku proizvodnju izraženu u tonama ili, u slučaju malih organizacija, ukupni godišnji promet ili broj zaposlenih;
- za organizacije u neproizvodnim sektorima (uprava/usluge), pokazatelj se mora odnositi na veličinu organizacije izraženu kao broj zaposlenih.

Za izražavanje svoje godišnje proizvodnje, uz gore navedene pokazatelje organizacija može koristiti i druge pokazatelje.

3. Drugi relevantni okolišni pokazatelji

Svaka organizacija mora sastavljati i godišnja izvješća o svojoj djelotvornosti u pogledu konkretnijih aspekata okoliša kako se utvrđuju u njezinoj izjavi o okolišu i prema potrebi uzeti u obzir sektorske referentne dokumente iz članka 46.

D. Javna dostupnost

Organizacija mora biti sposobna dokazati okolišnom procjenitelju da svatko koga zanima njezina djelotvornost s obzirom na okoliš može jednostavno i besplatno dobiti pristup informacijama predviđenim u točkama B i C.

Organizacija mora osigurati da su te informacije dostupne na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj je organizacija registrirana i prema potrebi na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika država članica u kojima se nalaze njezine lokacije obuhvaćene korporativnom registracijom.

E. Odgovornost na lokalnoj razini

Organizacije koje se registriraju u sustav EMAS po želji mogu izraditi jednu korporativnu izjavu o okolišu koja obuhvaća nekoliko različitih geografskih lokacija.

Budući da je namjera da se sustavom EMAS osigura odgovornost na lokalnoj razini, organizacije moraju osigurati da značajni učinci na okoliš svake lokacije budu jasno utvrđeni i da se o njima izvješćuje u okviru korporativne izjave o okolišu.

PRILOG V.

LOGOTIP SUSTAVA EMAS

1. Logotip se smije upotrebljavati na svakom od 23 jezika pod uvjetom da se koristi sljedeći tekst:

Bugarski:	Проверено управление по околна среда
Češki:	Ověřený systém environmentálního řízení
Danski:	Verificeret miljøledelse
Engleski:	Verified environmental management
Estonski:	Tõendatud keskkonnajuhtimine
Finski:	Todennettu ympäristöasioiden hallinta
Francuski:	Management environnemental vérifié
Grčki:	επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση
Irski:	Bainistíocht comhshaoil fíoraithe
Latvijski:	Verificēta vides pārvaldība
Litavski:	Įvertinta aplinkosaugos vadyba
Mađarski:	Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer
Malteški:	Immaniggiar Ambjentali Verifikat
Nizozemski:	Geverifieerd milieuzorgsysteem
Njemački:	Geprüftes Umweltmanagement
Poljski:	Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego
Portugalski:	Gestão ambiental verificada
Rumunjski:	Management de mediu verificat
Slovački:	Overené environmentálne manažérstvo
Slovenski:	Preverjen sistem ravnanja z okoljem
Španjolski:	Gestión medioambiental verificada
Švedski:	Verifierat miljöledningssystem
Talijanski:	Gestione ambientale verificata

2. Logotip se mora reproducirati:

- kao trobojni (Pantone br. 355 zelena; Pantone br. 109 žuta; Pantone br. 286 plava), ili
- u crnoj boji,
- u bijeloj boji, ili
- u stupnjevano sivoj boji.

PRILOG VI.

ZAHTEJEVI U POGLEDU DOSTAVLJANJA INFORMACIJA ZA REGISTRACIJU

(dostaviti informacije kad su primjenjive)

1. ORGANIZACIJA

Naziv

Adresa

Grad

Poštanski broj

Država/pokrajina/regija/autonomna zajednica

Osoba za kontakt

Telefon

Telefaks

E-pošta

Internetska stranica

Javni pristup izvaji ili ažuriranoj izvaji o okolišu

(a) pisani oblik

(b) elektronički oblik

Broj registracije

Datum registracije

Datum suspenzije registracije

Datum brisanja iz registra

Datum sljedeće izvave o okolišu

Datum sljedeće ažurirane izvave o okolišu

Zahtjev za izuzeće prema članku 7.
DA – NE

Šifra djelatnosti (NACE)

Broj zaposlenih

Bruto promet ili godišnja bilanca stanja

2. LOKACIJA

Naziv

Adresa

Poštanski broj

Grad

Država/pokrajina/regija/autonomna zajednica

Osoba za kontakt

Telefon

Telefaks

E-pošta

Internetska stranica

Javni pristup izvaji ili ažuriranoj izvaji o okolišu

(a) pisani oblik

(b) elektronički oblik

Broj registracije

Datum registracije

Datum suspenzije registracije

Datum brisanja iz registra

Datum sljedeće izvave o okolišu

Datum sljedeće ažurirane izvave o okolišu

Zahtjev za izuzeće prema članku 7.
DA – NE

Šifra djelatnosti (NACE)

Broj zaposlenih

Bruto promet/ili godišnja bilanca stanja

3. OKOLIŠNI PROCJENITELJ

Ime/naziv okolišnog procjenitelja

Adresa

Poštanski broj

Grad

Država/pokrajina/regija/autonomna zajednica

Telefon

Telefaks

E-pošta

Registracijski broj akreditacije ili dozvole

Opseg akreditacije ili dozvole prema nacionalnim
šiframa gospodarskih djelatnosti (NACE)

Tijelo za akreditaciju ili izdavanje dozvola

Sastavljeno u ... dana .../.../20

Potpis predstavnika organizacije

PRILOG VII.

IZJAVA OKOLIŠNOG PROCJENITELJA O AKTIVNOSTIMA VERIFIKACIJE I POTVRĐIVANJA

..... (ime/naziv).
s registracijskim brojem okolišnog procjenitelja u sustavu EMAS
nositelj akreditacije ili dozvole za opseg (šifra djelatnosti prema NACE popisu)
izjavljuje da je provjerio da li lokacija (lokacije) ili čitava organizacija kako su navedene u izvavi/ažuriranoj izvavi organizacije o okolišu (*) (naziv)
s registracijskim brojem (ako je dostupan)
ispunjava sve zahtjeve Uredbe (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS).

Potpisujući ovu izjavu ja potvrđujem da:

- su verifikacija i validacija obavljene potpuno u skladu sa zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1221/2009,
- ishod verifikacije i validacije potvrđuje da nema dokaza o nepoštovanju važećih zakonskih odredaba koje se odnose na okoliš,
- podaci i informacije u izvavi/ažuriranoj izvavi o okolišu (*) organizacije/lokacije (*) odražavaju pouzdanu, vjerodostojnu i točnu sliku svih djelatnosti organizacija/lokacija (*) u okviru opsega navedenog u izvavi o okolišu.

Ovaj dokument nije ekvivalentan registraciji u sustavu EMAS. Registraciju u sustavu EMAS može odobriti samo nadležno tijelo prema Uredbi (EZ) br. 1221/2009. Ovaj se dokument ne smije koristiti kao zasebno priopćenje za javnost.

Sastavljeno u ... dana .../.../20....

Potpis

(*) Prekrižiti ako nije primjenjivo.

PRILOG VIII.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 761/2001	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 1.
Članak 1. stavak 2. točka (a)	—
Članak 1. stavak 2. točka (b)	—
Članak 1. stavak 2. točka (c)	—
Članak 1. stavak 2. točka (d)	—
Članak 2. točka (a)	Članak 2. stavak 1.
Članak 2. točka (b)	—
Članak 2. točka (c)	Članak 2. stavak 2.
Članak 2. točka (d)	—
Članak 2. točka (e)	Članak 2. stavak 9.
Članak 2. točka (f)	Članak 2. stavak 4.
Članak 2. točka (g)	Članak 2. stavak 8.
Članak 2. točka (h)	Članak 2. stavak 10.
Članak 2. točka (i)	Članak 2. stavak 11.
Članak 2. točka (j)	Članak 2. stavak 12.
Članak 2. točka (k)	Članak 2. stavak 13.
Članak 2. točka (l)	Članak 2. stavak 16.
Članak 2. točka (l) i.	—
Članak 2. točka (l) ii.	—
Članak 2. točka (m)	—
Članak 2. točka (n)	Članak 2. stavak 17.
Članak 2. točka (o)	Članak 2. stavak 18.
Članak 2. točka (p)	—
Članak 2. točka (q)	Članak 2. stavak 20.
Članak 2. točka (r)	—
Članak 2. točka (s) prvi podstavak	Članak 2. stavak 21.
Članak 2. točka (s) drugi podstavak	—
Članak 2. točka (t)	Članak 2. stavak 22.
Članak 2. točka (u)	—
Članak 3. stavak 1.	—
Članak 3. stavak 2. točka (a) prvi podstavak	Članak 4. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 3. stavak 2. točka (a) drugi podstavak	Članak 4. stavak 3.
Članak 3. stavak 2. točka (b)	Članak 4. stavak 1. točka (c)
Članak 3. stavak 2. točka (c)	Članak 4. stavak 1. točka (d)
Članak 3. stavak 2. točka (d)	Članak 4. stavak 5.
Članak 3. stavak 2. točka (e)	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak; članak 6. stavak 3.
Članak 3. stavak 3. točka (a)	Članak 6. stavak 1. točka (a)
Članak 3. stavak 3. točka (b) prva rečenica	Članak 6. stavak 1. točke (b) i (c)
Članak 3. stavak 3. točka (b) druga rečenica	Članak 7. stavak 1.
Članak 4. stavak 1.	—
Članak 4. stavak 2.	Članak 51. stavak 2.
Članak 4. stavak 3.	—
Članak 4. stavak 4.	—

Uredba (EZ) br. 761/2001	Ova Uredba
Članak 4. stavak 5. prva rečenica	Članak 25. stavak 10. prvi podstavak
Članak 4. stavak 5. druga rečenica	Članak 25. stavak 10. drugi podstavak, druga rečenica
Članak 4. stavak 6.	Članak 41.
Članak 4. stavak 7.	—
Članak 4. stavak 8. prvi podstavak	Članak 30. stavak 1.
Članak 4. stavak 8. drugi podstavak	Članak 30. stavci 3. i 5.
Članak 4. stavak 8. treći podstavak, prva i druga rečenica	Članak 31. stavak 1.
Članak 4. stavak 8. treći podstavak, zadnja rečenica	Članak 31. stavak 2.
Članak 5. stavak 1.	Članak 11. stavak 1. prvi podstavak
Članak 5. stavak 2.	Članak 11. stavak 3.
Članak 5. stavak 3. prva rečenica	Članak 12. stavak 1.
Članak 5. stavak 3. druga rečenica, prva alineja	Članak 12. stavak 1. točka (a)
Članak 5. stavak 3. druga rečenica, druga alineja	Članak 12. stavak 1. točka (b)
Članak 5. stavak 4.	Članak 11. stavak 1. drugi i treći podstavak
Članak 5. stavak 5. prva rečenica	Članak 16. stavak 1.
Članak 5. stavak 5. druga rečenica	Članak 16. stavak 3. prva rečenica
Članak 5. stavak 5. treća rečenica	Članak 17. stavak 1.
Članak 5. stavak 5. četvrta rečenica	Članak 16. stavak 3. drugi podstavak i članak 16. stavak 4. drugi podstavak
Članak 6. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 6. stavak 1. prva alineja	Članak 13. stavak 2. točka (a) i članak 5. stavak 2. točka (a)
Članak 6. stavak 1. druga alineja	Članak 13. stavak 2. točka (a) i članak 5. stavak 2. točka (c)
Članak 6. stavak 1. treća alineja	Članak 13. stavak 2. točka (f) i članak 5. stavak 2. točka (d)
Članak 6. stavak 1. četvrta alineja	Članak 13. stavak 2. točka (c)
Članak 6. stavak 1. drugi podstavak	Članak 13. stavak 2. prva rečenica
Članak 6. stavak 2.	Članak 15. stavak 3.
Članak 6. stavak 3. prva alineja	Članak 15. stavak 3. točka (a)
Članak 6. stavak 3. druga alineja	Članak 15. stavak 3. točka (b)
Članak 6. stavak 3. treća alineja	—
Članak 6. stavak 3. zadnja rečenica	Članak 15. stavak 8.
Članak 6. stavak 4. prvi podstavak	Članak 15. stavak 2.
Članak 6. stavak 4. drugi podstavak	Članak 15. stavak 4.
Članak 6. stavak 5. prva rečenica	Članak 15. stavak 6.
Članak 6. stavak 5. druga rečenica	Članak 15. stavci 8. i 9.
Članak 6. stavak 6.	Članak 15. stavak 10.
Članak 7. stavak 1.	Članak 28. stavak 8.
Članak 7. stavak 2. prva rečenica	Članak 12. stavak 2.
Članak 7. stavak 2. druga rečenica	Članak 12. stavak 3.
Članak 7. stavak 3.	Članak 42. stavak 2. točka (a)
Članak 8. stavak 1. prva rečenica	Članak 10. stavak 1.
Članak 8. stavak 1. druga rečenica	Članak 10. stavak 2.
Članak 8. stavak 2.	—
Članak 8. stavak 3. prvi podstavak	Članak 10. stavak 4.
Članak 8. stavak 3. drugi podstavak	—
Članak 9. stavak 1. uvodna rečenica	Članak 4. stavak 3.

Uredba (EZ) br. 761/2001	Ova Uredba
Članak 9. stavak 1. točka (a)	Članak 45. stavak 4.
Članak 9. stavak 1. točka (b)	Članak 45. stavak 4.
Članak 9. stavak 1. drugi podstavak	Članak 45. stavak 5.
Članak 9. stavak 2.	—
Članak 10. stavak 1.	—
Članak 10. stavak 2. prvi podstavak	Članak 38. stavci 1. i 2.
Članak 10. stavak 2. drugi podstavak, prva rečenica	Članak 41.
Članak 10. stavak 2. drugi podstavak, druga rečenica	Članak 47.
Članak 11. stavak 1. prvi podstavak	Članak 36.
Članak 11. stavak 1. prva alineja	Članak 36. točka (a)
Članak 11. stavak 1. druga alineja	Članak 36. točka (c)
Članak 11. stavak 1. treća alineja	Članak 36. točka (b)
Članak 11. stavak 1. drugi podstavak, prva rečenica	Članak 37. stavak 1.
Članak 11. stavak 1. drugi podstavak, druga rečenica	—
Članak 11. stavak 1. drugi podstavak, treća rečenica	Članak 37. stavak 2.
Članak 11. stavak 1. drugi podstavak, četvrta rečenica	Članak 37. stavak 3.
Članak 11. stavak 2.	Članak 43. stavak 2.
Članak 11. stavak 3. prva rečenica	Članak 41. stavak 2.
Članak 11. stavak 3. druga rečenica	Članak 47.
Članak 12. stavak 1. točka (a)	—
Članak 12. stavak 1. točka (b)	Članak 35. stavak 1.
Članak 12. stavak 1. drugi podstavak	—
Članak 12. stavak 2.	Članak 41. stavak 2.
Članak 12. stavak 3.	—
Članak 13.	Članak 40. stavak 1.
Članak 14. stavak 1.	Članak 49. stavak 1.
Članak 14. stavak 2.	—
Članak 14. stavak 3.	—
Članak 15. stavak 1.	Članak 50.
Članak 15. stavak 2.	Članak 48.
Članak 15. stavak 3.	—
Članak 16. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.
Članak 16. stavak 2.	Članak 42. stavak 2.
Članak 17. stavak 1.	—
Članak 17. stavci 2., 3. i 4.	Članak 51. stavak 2.
Članak 17. stavak 5.	—
Članak 18.	Članak 52.